

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 8.

1845

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 22 Μαρτίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Νόμος περί οργανισμοῦ τῶν τελωνείων τοῦ Κράτους.

602

9000

ΝΟΜΟΣ

Περί οργανισμοῦ τῶν τελωνείων τοῦ Κράτους.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Θ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν ἀπὸ 25 Μαρτίου π. ε. περὶ τελωνείων Νόμον, καὶ θεωροῦντες ὅτι ἡ πείρα ἀπέδειξεν ἀναγκαίως τινὰς μεταρρυθμίσεις· ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἀκολούθως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Περί σχηματισμοῦ τῶν τελωνείων.

Ἄρθρ. 1.

Διὰ τὴν καθ' ὅλον τὸ Κράτος ἀκριβῆ τήρησιν τῶν ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ διαταττομένων περὶ εἰσαγωγῆς, ἐξαγωγῆς, μεταφορᾶς καὶ διαμετακομίσεως τῶν εἰς

τελώνιον ὑποκειμένων πραγμάτων, καὶ διὰ τὴν εὔσπραξιν τῶν διορισμένων τελῶν ἐπὶ τῆς διὰ ξηρᾶς ἢ διὰ θαλάσσης εἰσαγωγῆς, ἐξαγωγῆς, μεταφορᾶς καὶ διαμετακομίσεως βέλον ὑπάρχει εἰς τὸ ἐξῆς ἐπιθεωρηταὶ τελωνείων, τελωνεῖα, ὑποτελωνεῖα, τελωνιακοὶ σταθμοὶ, καὶ φυλακεῖα, κατὰ τὸ περὶ τούτου ὑπὸ ἡμερομηνίαν 25 Μαρτίου 1842 ἐκδ.θὲν ἡμέτερον Διάταγμα.

Ἄρθρ. 2.

Ὡς ἐμπορεύματα δὲ θεωροῦνται, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβόλῃ τῶν τελωνιακῶν τελῶν, ὅλα τὰ κατεργασμένα ἢ ἀκατέργαστα ἀντικείμενα, ἐπιτήδεια εἰς ἀγορὰν καὶ πώλησιν, ἐξαιρουμένων τῶν ἤδη μεταχειρισμένων εἰδῶν ἐνδυμασίας, στολισμοῦ ἢ καθαριότητος (toilette) καὶ λοιπῶν παρομοίων τῶν πρὸς ἄμεσον ἀτομικὴν χρῆσιν τῶν ἰδιωτῶν, ἐπιβατῶν, τῶν πληρωμάτων τῶν πλοίων ἢ ἀγωγιατῶν.

ΚΕΦΑΛ. Β΄.

Περί τελωνιακῶν τελῶν.

Ἄρθρ. 3.

Τὰ τελωνιακὰ δικαιώματα τῆς εἰσαγωγῆς, τῆς

εξαγωγῆς, τῆς μεταφορᾶς καὶ τῆς ἀπὸ πλοίων εἰς πλοῖον μεταβίβασεως μένου ἐπὶ τοῦ παρόντος τὰ αὐτὰ, κατὰ τὴν ἐν ἰσχύϊ τελωνιακῆν διατίμησιν καὶ τὰς λοιπὰς τελωνιακὰς διατάξεις, μέχρι τῆς ἐκδόσεως νέου τελωνιακοῦ τιμολογίου.

Ἄρθρ. 4.

Πᾶν ἐμπόρευμα εἴτε τοῦ Βασιλείου εἴτε ξένης Ἐπικρατείας ἐξαχθὲν ἅπαξ τοῦ Κράτους θεωρεῖται ὡς ξένης Ἐπικρατείας ἐμπόρευμα, εἰ, τυχόν ἴθιλε παλιν ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ Βασιλεῖον, καὶ ὑποβάλλεται εἰς τὸ ὁρισμένον εἰσαγωγικὸν τελώνιον.

Ἄρθρ. 5.

Ἐξαίρουνται τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 4.

1. Ὅσα ἐμπόρευματα δύνανται νὰ διακριθῶσιν ἀπὸ τὰ κατὰ πρόωγην φορὰν εἰσαχόμενα εἰς τὸ Κράτος διὰ προσθέτων γνωρισμάτων, ὡς καὶ ἐκεῖνα τῶν ὁμοίων ὅμοιο ἰδίῃ δὲν παράγονται ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

Τὰ ἐξαίρουμένα ταῦτα ἐμπόρευματα θέλουσι σημειωθῆναι εἰς ἰδιαίτερον Β. Διατάγμα.

2. Ὅσα ἐμπόρευματα μεταφέρονται ἀπὸ ὁποιοῦνδήποτε μέρους τῆς Ἐπικρατείας εἰς τὰ ἐντὸς τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου μέρη τοῦ Βασιλείου, καὶ τὸ ἀνάπαλιν, καθ' ὅσον δὲν εἶναι φερόμενα διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν.

3. Ὅσα ἐμπόρευματα μεταφέρονται ἀπὸ μέρη τοῦ Βασιλείου εἰς τὸν Κεριθιακὸν κόλπον, ἢ τὰ Διτικά παράλια τοῦ Βασιλείου, καὶ τὸ ἀνάπαλιν, διὰ πλοίων, αὐτὰ τυχόν προσομίζονται εἰς τὰς Ἰονίους Νήτους.

Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἀνωτέρω παραγράφων 2, καὶ 3, ἀπαιτεῖται νὰ μὴ ἐπιβιβασθῶσιν εἰς τὰ ἴδιμνησθῆναι μέρη τῆς ἀλλοδαπῆς, ἐμπόρευματα τοῦ αὐτοῦ εἴδους, μὲ τὰ ἐν τῷ πλοίῳ εὑρισκόμενα, οὔτε ὅσα ἐκ τῶν τελευταίων ἔφθασαν ἅπαξ ν' ἀποβιβάσθωσιν ἄλλως, ὅσα τὰ ἐν τῷ πλοίῳ εὑρισκόμενα τοῦ αὐτοῦ εἴδους ἐμπόρευματα θέλουσι ὑποκείσθαι εἰς τὸ εἰσαγωγικὸν τελώνιον. Ἡ τήρησις τῶν ἀνωτέρω ὅρων θέλει πιστοποιεῖται ἐπὶ τοῦ παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχῆς ἐκδοθέντος δηλωτικοῦ τῶν πλοίων διὰ τῶν ἐκεῖ ἡμετέρων προξένων, ἢ, ἐν ἐλλείψει αὐτῶν, παρὰ τῶν τελωνιακῶν ἀρχῶν.

Τὰ αὐτὰς ἐξαίρεσεις δύνανται νὰ ἐπεκτείνῃ ἢ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας καὶ εἰς ἐμπόρευματα μεταφερόμενα ἀπ' ἐνὸς εἰς ἄλλον λιμένα τοῦ Βασιλείου διὰ πλοίων, αὐτὰ ἐκ τρικυμίας ἢ ἐξ ἄλλης ἀνωτέρας βίας ἠθελον προσορμισθῆναι εἰς ξένον λιμένα.

Ἄρθρ. 6.

Πᾶν ξένον ἐμπόρευμα τοῦ ὁποίου ὁμοειδὲς παράγεται ἐντὸς τοῦ Βασιλείου, εἰσυχθὲν ἅπαξ πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν, καὶ πληρώσαν τὸ τέλος τῆς εἰσαγωγῆς, ἐξομοιοῦται, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐντὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγὴν καὶ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐπὶ τούτου τελῶν, μὲ τὰ ἐντόπια προϊόντα. Ἡ διάκρισις αὕτη θέλει κανονισθῆναι δι' ἰδιαίτερον Β. Διατάγμα.

Ἄρθρ. 7.

Τὰ ἐμπόρευματα, ὅσα ἐπλήρωσαν ἅπαξ τὸ τέλος τῆς μεταφορᾶς, δύνανται καὶ νὰ ἐξαχθῶσιν ἐκτὸς τοῦ Κράτους, χωρὶς νὰ πληρώσωσι τέλος ἐξαγωγῆς.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Περὶ τῶν διωρισμένων τόπων διὰ τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν.

Ἄρθρ. 8.

Δὲν συγχωρεῖται ἡ ἀποβίβισις ἢ ἐπιβίβασις, οὔτε ἡ ἀπὸ πλοίων εἰς πλοῖον μεταβίβασις οὐδενὸς εἴδους ἐμπόρευμάτων εἰς λιμένα ἢ κἀνὲν ἄλλο μέρος, ὅπου δὲν ὑπάρχει ἀρμοδίη πρὸς τούτο τελωνιακὴ ἀρχή, ἢ δὲν ταρφεύσκειται ὑπάλληλος τελωνιακὸς παρὰ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς ἐπὶ τούτῳ διοριζομενος.

Ἄρθρ. 9.

Τὰ ἐντόπια προϊόντα καὶ τὰ ξένα, τὰ ἤδη πληρώσαντα τὸ τελώνιον τῆς εἰσαγωγῆς συγχωρεῖται διὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγὴν καὶ τὴν ἐντὸς τοῦ Κράτους μεταφορὰν νὰ ἐπιβιβάσθωσι δι' ὅλων τῶν τελωνείων, ὑποτελωνείων καὶ σταθμαρχείων. Ὅταν δὲ πρόκειται περὶ εἰδῶν ὀγκωδῶν, συγχωρεῖται ἡ ἐπιβίβασις καὶ διὰ τῶν φυλακείων ὡς καὶ ἄλλων ὄρων καὶ σκαλωμάτων πρὸς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν σημειωμένων, διοριζομένου ἐκεῖ πρὸς ἐπιτήρησιν ἐπὶ τούτῳ ἐλωνιακοῦ ὑπαλλήλου παρὰ τοῦ ἀρμοδίου τελώνου, ὑποτελώνου ἢ σταθμάρχου. Ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπιβίβασιν τὴν διὰ τῶν φυλακείων ἢ ἄλλων ὄρων ἢ σκαλωμάτων, ἀπαιτεῖται προηγουμένως ἡ τοῦ ἀρμοδίου τελωνείου, ὑποτελωνείου ἢ σταθμαρχείου ἀδεία, ὅπου θέλει γίνεσθαι καὶ ἡ τελώνισις, μεταξαινόντων ἐκεῖ τῶν κυβερνητῶν ἢ πλοιάρχων μετὰ τοῦ πλοίου. Τὴν ἐκδοσὴν τῆς εἰρημένης ἀδείας δὲν δύνανται ν' ἀρνηθῆ ἡ ἀρχὴ παρὰ τῆς ὁποίας ζητεῖται.

Πρὸς μετακομίσιν τῶν ἐντοπίων προϊόντων τῆς γεωργίας, ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ τελωνείου ἢ ὑποτελωνείου, ἐπὶ λιμένων ἢ πλοιαρίων διὰ σκαλωμάτων ἢ ἄλλων θέσεων, ὅπου δὲν ὑπάρχει τελωνιακὴ ἀρχή, δὲν ἀπαιτεῖται ἡ παρουσίαι τελωνιακοῦ ὑπαλλήλου, ἀλλ' οἱ θέλοντες νὰ μετακομίσουν τοὺς καρπούς των, ὀφείλουσι νὰ ἐροδιασθῶσι μ' ἐγγραφοῦν ἅδε ἀν τῆς ἀρμοδίας τελωνιακῆς ἀρχῆς, ἣτις ὅμως δὲν θέλει χορηγεῖται εἰς ὅσα πλοία εἶναι ἐρωδιασμένα μὲ τ' ἀποδημητήριά των.

Ἄρθρ. 10.

Τῶν ἐντοπίων καὶ τῶν ξένων προϊόντων, ὅσα ἐπλήρωσαν τὸ νόμιμον τελώνιον, συγχωρεῖται ἢ εἰς ἄλλα μέρη τοῦ Κράτους μεταβίβασις δι' ὅλων τῶν τελωνείων, ὑποτελωνείων, τελωνιακῶν σταθμῶν, φυλακείων καὶ ἄλλων παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν ὀριζομένων θέσεων, ἐπὶ παρουσίαι κατὰ τὴν ἀποβίβασιν τελωνιακοῦ ὑπαλλήλου διοριζομένου παρὰ τοῦ ἀρμοδίου τελώνου, ἢ σταθμάρχου.

Άρθρ. 11.

Συγχωρείται δι' όλων τών τελωνείων, ύποτελωνείων, τελωνιακῶν σταθμῶν, φυλακείων καὶ ἄλλων παρὰ τῆς ἐπι τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ὁρ ζομένων θέσεων ἢ ἐκτὸς τοῦ Κράτους, ἐξαγωγῆ, καὶ ἢ ἐντὸς αὐτοῦ μεταβίβασις τῶν ἐντελῶν προϊόντων τῶν ἐντεπιῶν ἐργοστατίων καὶ ἐργαστηρίων τῶν μὴ ὑποκειμένων εἰς τελῶνιον καθὼς καὶ ἢ ἐντὸς τοῦ Κράτους μεταβίβασις τῶν πρὸς γεωργίαν καὶ τροφὴν ζῶων καὶ τῶν δημητριακῶν καρπῶν, τῶν ἐπίσης εἰς τέλος μεταφορᾶς μὴ ὑποκειμένων. Ἄλλο διὰ τὴν διὰ τῶν τελωνιακῶν φυλακείων καὶ ἄλλων θέσεων ἐξαγωγῆν ἢ μεταβίβασιν, ἀπαιτεῖται ἢ εἰς τὴν ἐπιβίβασιν παρουσία ὑπαλλήλου διοριζομένου ἐπὶ τούτοις παρὰ τοῦ τελωνείου ἢ ὑποτελωνείου, εἰς τὸ ὁποῖον τὰ φυλακεία ταῦτα ἢ καὶ ἄλλαι θέσεις ὑπάγονται καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν τῶν ἀντικειμένων τούτων ἀποβίβασις ἢ παρουσία τοῦ ἐπιτήδεος διοριζομένου ὑπαλλήλου δὲν εἶναι ἀναγκαία εἴμη εἰς τὰ μέρη μόνον ὅπου τὰ χρεὶν τῆς ἐπιτηρήσεως δὲν δύνανται ν' ἀνατεθῶσιν εἰς τακτικῶς διακείμενα ἐκεῖ φύλακα.

Άρθρ. 12.

Τῶν ἀπὸ τὰ ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας κομιζομένων ἐμπορευμάτων συγχωρεῖται ἢ τελῶνσις καὶ εἰσαγωγὴ διὰ μόνων τῶν τελωνείων.

Ἐξαιρετικῶς δὲ, χάριν εὐκολίας τοῦ ἐμπορίου καὶ διὰ τῶν ἐξῆς ὑποτελωνείων Αἰγίνης, Αἰγίου, Ἀμοργοῦ, Ἄνδρου, Ἀντικύρας, Ἀνατολικοῦ, Ἀταλάντης, Ἀμαλίου πόλεως, Ἄστρους, Γαλαξιδίου, Ἐπιδοῦρου Λιμηρᾶς, Θρονίου, Ίου, Καρύστου, Κατακόλου, Κορωνίδος, Κορώνης, Κέας, Κιμῆλου, Κυπαρισσίας, Λιμενίου, Λίμνης, Μακρονήσους, Μήλου, Μυκόνου, Μύτικος, Ναυπάκτου, Πάρου, Πόρου, Σίφου, Σκοπέλου, Σκύρου, Σκιάθου Στυλίδος, Τριφυλλίας (φυλλιατρῶν) καὶ Ὠρεῶν.

ΚΕΦΑΛ. Δ'.

Περὶ τῶν ἀπαιτούμενων διατυπώσεων εἰς τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν.

Α'. Διὰ Θαλάσσης.

1. Εἰσαγωγῆ.

Άρθρ. 13.

Παντὸς πλοίου προσορμιζομένου εἰς λιμένα ἢ ἄλλο μέρος τοῦ Βασιλείου, ὅπου ὑπάρχει τελωνιακὴ ἀρχὴ εἴτε διὰ τὴν ἐκφορτῶσιν ὅλων τῶν φορτίων του, ἢ μέρος αὐτοῦ, εἴτε καὶ ἀπλῶς ἐπὶ σκοπῶ τοῦ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν πλοῦν του, χρεωστῆ ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὴν ὑγειονομικὴν ἀρχὴν διπλοῦν δηλωτικὸν τοῦ φορτίου του ἐντὸς 24 ὥρων μετὰ τὴν προσόρμισίν του.

Ἐκ τῶν δηλωτικῶν τούτων τὸ μὲν ἀριθμηθὲν καὶ ὑπογραφῆν παρὰ τοῦ ὑγειονόμου στέλλεται παράυτα πρὸς

τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν, τὸ δ' ἕτερον καταχωρεῖται εἰς βιβλίον καὶ μένει παρὰ τῷ ὑγειονομείῳ.

Διὰ πᾶσαν ἐκ μέρους τοῦ ὑγειονόμου παρὰ τῆς ταρούτης διατάξεως ὑπόκειται οὗτος εἰς πρόστιμον 50—200 δραχμῶν.

Ὅσάκις ὁ πλοίαρχος δὲν ἀπεβίβασεν ὁλόκληρον τὸ φορτίον, καὶ διευθύνεται πρὸς ἄλλον λιμένα τοῦ Βασιλείου, ἀποδίδεται εἰς αὐτὸν τὸ εἰς τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν ἀποσταλὲν δηλωτικὸν, ἀφοῦ σημειωθῶν ἐπ' αὐτοῦ παρὰ τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς τ' αὐτῶν ἀποβιβαθέντα ἢ ἐπιβιβαθέντα ἐμπορεύματα.

Άρθρ. 14.

Τὸ δηλωτικὸν τοῦτο συντάσσεται παρὰ τοῦ πλοίαρχου ἢ κυβερνήτου Ἑλλήνων ἢ Ἰταλιστῶν ἐπὶ τῆς ἐντύπου δηλώσεως, τὴν ὁποῖαν ἢ τελωνιακὴ ἀρχὴ ὀφείλει εἰς διπλοῦν νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν διὰ τοῦ λιμεναρχοῦ ἀμέσως μετὰ τὴν προσόρμισιν τοῦ πλοίου. Εἰς τὴν περιπτώσει καθ' ἣν πλοῖον προερχεται ἀπὸ ἄλλου λιμένα τοῦ Βασιλείου, ὁ πλοίαρχος αὐτοῦ ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ τὸ εἰς τὸν πρῶτον λιμένα τοῦ Βασιλείου παρουσιασθέν καὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 13 εἰς αὐτὸν ἐπιστραφέν δηλωτικόν.

Κατὰ δὲ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἀρθρου 5 §. 2 καὶ 3 ὁ πλοίαρχος πρέπει νὰ παρουσιάσῃ ἐκτὸς τοῦ ἐπισήμου δηλωτικῶν μετὰ τὸ ὁποῖον ἐφωδιασθῆ ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν, καὶ ἰδιαίτερον δηλωτικὸν εἰς τὸ σημεῖον τὰ ἐμπορεύματα ὅσα τυγὸν ἀπεβίβασεν ἢ ἐπιβίβασεν εἰς τ' αὐτῶν ἀναφερόμενα μέρη τῆς ἄλλοδαπῆς.

Οἱ πλοίαρχοι, οἵτινες δὲν ἤθελον παρουσιάσει ἐμπροθέσμως τὰ δηλωτικὰ των, τὰ κατὰ τὸν Νόμον ἀπαιτούμενα, τιμωροῦνται μετὰ πρόστιμον 10—200 δραχμῶν.

Ἐκάστη ἡμέρα ἀναβολῆς, μετὰ τὴν παρελευσιν τῶν πρῶτων εἰλοσιτεσσάων ὥρων ἐπιφέρει τὴν ἐπανάληψιν τῆς αὐτῆς ποινῆς. Ἐκτὸς τούτου δύνανται ὁ τελωνὴς νὰ διορίσῃ καὶ φύλακα πρὸς ἐπιτήρησιν τοῦ πλοίου δι' ἐξόδων τοῦ πλοίαρχου.

Άρθρ. 15.

Πρὶν ἢ δοθῆ εἰς τὸ ὑγειονομείον τὸ ἀπαιτούμενον δηλωτικὸν, δὲν συγχωρεῖται νὰ γίνῃ ἀποβίβασις πραγαματειῶν.

Άρθρ. 16.

Εἰς τὸ δηλωτικὸν πρέπει νὰ διαλαμβάνωνται ὅλα τὰ ἐν τῷ πλοίῳ ἐμπορεύματα κατὰ ποσὸν καὶ εἶδος, μὴ ἐξαιρουμένων τῶν ὅσα τυγὸν φέρουν οἱ ναῦται δι' ἴδιον κῦτῶν λογαριασμῶν. Διὰ δὲ τὰ ἐμπορεύματα, τὰ ὁποῖα φέρουν οἱ ἐπιβάται ἐντὸς τῶν κιβωτιῶν αὐτῶν, καθὼς καὶ διὰ τὰς ζωοτροφίας καὶ τὰ ἐφόδια τοῦ πλοίου, ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ δώσῃ ἰδιαίτερας σημειώσεις ταύτοισιν μετὰ τὸ δηλωτικόν.

Ἐὰν δὲ τὰ ἐμπορεύματα ἐμπεριέχωνται εἰς κιβώτια, δέσμας, βαρέλια ἢ ἄλλα δοχεῖα, εἰς τὰ δηλωτικὰ ἀπαιτεῖται μόνον ν' ἀναφέρονται οἱ ἀριθμοὶ, τὰ σημεῖα,

τὸ ποσὸν αὐτῶν καὶ τὸ εἶδος ἐν γένει τῶν ἐμπεριεχομένων ἐμπορευμάτων.

Ὁ πλοίαρχος τότε μόνον δύναται ν' ἀπαλλαχθῆ τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ νὰ δηλώσῃ τὸ εἶδος τῶν ἐν τῷ πλοίῳ ἐμπορευμάτων ὅταν ἀποδείξῃ διὰ τῆς παρουσίας αὐτοῦ τῆς φορτωτικῆς του, ὅτι ἡ πραγματικὴ ἢ τὸ εἶδος αὐτῆς δὲν εἶναι σημειωμένα εἰς αὐτήν. Ἡ περίσχεσις αὐτῆ θέλει πιστοποιεῖσθαι παρὰ τοῦ πλοίαρχου κατωθεν τοῦ δηλωτικοῦ.

Τὸ παρὰ τοῦ ἐμποροπλοίαρχου διδόμενον δηλωτικὸν ἔνεκα τῶν δι' ἴδιον αὐτοῦ λογισμῶν ἐν τῷ πλοίῳ εὐρισκομένων ἐμπορευμάτων, πρέπει νὰ περιέχῃ τὰ προσόντα τῆς διασαφήσεως, ἢ τοῖλάχιστον νὰ ἀναπληροῦται πάντοτε δι' ἀναπληρωτικῶν δηλωτικῶν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προσρρίψεως ἐπὶ ποινῇ 50—100 δραχμῶν, ἐπαναλαμβάνομένη καθ' ἑκάστην ἡμέραν καθυστέρησεως.

Ὁ προϊστάμενος τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, καθ' ἣν περιπτώσιν ἤθελε δεχθῆ δηλωτικὸν μὴ ἐντεταλμένον τὰ ρηθέντα προσόντα, καὶ δὲν ἤθελε ζητήσῃ ἀπὸ τὸν πλοίαρχον τὴν ἀναπλήρωσιν τῆς ἐλλείψεως ὑπόκειται εἰς πρόστιμοι 50—200 δραχμῶν.

Ἄρθρ. 17.

Οἱ πλοίαρχοι μετὰ τὴν παράδοσιν τῶν περὶ ζωοτροφῶν ἢ ἐροθίων τῶν πλοίων σημειώσεων, δύνανται νὰ ἐκφορτώσωσι τὸ ὅλον ἢ μέρος οὐτῶν ἐπὶ πληρωμῇ τοῦ εἰσαγωγικοῦ τελωνίου.

Ἄρθρ. 18.

Ἐὰν δ' εὐρεθῶν ἐπὶ τῷ πλοίῳ πλεονέκτα κινώτια, δέσμη, βαρέλια, ἢ δοχεῖα μὴ ἐντεταλμένα εἰς τὸ δηλωτικὸν, ἐπιβάλλεται εἰς τὸν πλοίαρχον ποινὴ ἴση μὲ τὸ τετραπλοῦν τελώνιον.

Ἐὰν ἤθελον δηλωθῆ ἀπὸ τὸν πλοίαρχον τοῦ πλοίου προσρριμίσέντος εἰς δεύτερον ἢ τρίτον λιμένα, ἢ ὄρμον ὅπου ὑπάρχει τελωνιακὴ ἀρχὴ, ἐμπιρεύματα μὴ δηλωθέντα εἰς τὸν πρῶτον λιμένα ἢ ὄρμον ὅπου ἔφθασεν, ἐπιβάλλεται ποινὴ ἴση μὲ τὸ διπλοῦν τελώνιον.

Ἐὰν τὰ κινώτια, δέσμη, βαρέλια ἢ ἄλλα τοιαῦτα εὐρεθῶσιν ὀλιγώτερα τῶν εἰς τὸ δηλωτικὸν διαλαμβανόμενων, ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὑποβάλλεται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἀπλοῦ τελῶν, ὅταν ἢ ὅξιν τῶν ἐμπορευμάτων δύναται νὰ γίνῃ γνωστὴ ἄλλως, διὰ τῶν κινώτιον κλπ. ἐλλοπιον ἐπιβάλλεται πρόστιμοι 100 ἕως 600 δραχμῶν.

Ἐὰν δὲ τὰ ἐμπορεύματα εἶναι διαφορετικοῦ εἴλους τοῦ δηλωθέντος ἐπιβάλλεται πρόστιμον 25—100 δρ. διὰ πᾶν κινώτιον, δέσμη ἢ δοχεῖον.

Εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν ὑπόκειται καὶ ὁ ἐμποροπλοίαρχος ἂν ὑπάρχῃ διαφορά, ὡς πρὸς τὸ ποσόν, τῶν δι' ἴδιον αὐτοῦ λογαριασμῶν μετακομιζομένων ἐμπορευμάτων.

Αἰ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον διαταττόμενοι χρηματικαὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται εἰς μόνον τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερ-

νήτην· ἀλλ' ὡς ἐκ τῶν ποινῶν τούτων, τὰ ἐμπορεύματα δὲν ἀπαλλάττονται κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ νομίμου τελωνίου. Οἱ ναῦται καὶ ἐπιβάται ὑποχρεοῦνται ν' ἀποζημιώσωσι τὸν πλοίαρχον διὰ τὰς ποινὰς εἰς ὅσας οὗτος ἤθελεν ὑποβληθῆ διότι αὐτοί, ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ρηθέντος πλοίαρχου, ἔκρουσαν τὰ εἰς αὐτοῦς ἀνήκοντα πράγματα.

Ἄρθρ. 19.

Ἐὰν αἱ ζωοτροφαὶ καὶ τὰ ἐροθία τῶν πλοίων εὐρεθῶσιν ἄλλα ἢ πλεονέκτα τῶν εἰς τὴν σημείωσιν διαλαμβανόμενων, ἢ ἐὰν εἰς ταύτην τὴν σημείωσιν περιελήφθησαν ἐμπιρεύματα, ἐπιβάλλεται χρηματικὴ ποινὴ ἴση μὲ τὸ τετραπλοῦν τελώνιον.

Ἄρθρ. 20.

Δὲ ὑποχρεοῦται ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης νὰ δηλώσῃ ὅσα εἶδη κυρίως μὴ ἐμπορεύσιμα φέρουν πρὸς χρῆσιν τῶν ἐπιβάται ἐρχόμενοι ἀπὸ μέρη ὑποκείμενα εἰς καθαρισμὸν, ἢ ἀπιστέλλονται δι' αὐτῶν πρὸς ἄλλους. Τῶν τοιούτων εἰδῶν ὑποχρεοῦται ὁ ἐπιστάτης τοῦ λοιμοκαθαρησίου, ἐπὶ ποινῇ προστίμου δραχ. 50—200, νὰ συντάξῃ ἀκριβῆ σημείωσιν καὶ νὰ παραδώσῃ αὐτὴν εἰς τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν διὰ τῆς ὑγειονομικῆς ἀρχῆς, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸ καθαρτῆριον εἰσόδου τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος, εἰδῶν.

Ἄρθρ. 21.

Πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης εἰσάγων εἶδη ὀγκώδη καὶ μικρὰ ἀξίας, οἶον καυσ. ξύλα, ἀνθρακας, ὀπίωρας καὶ τὰ τοιαῦτα, μὴ δυνάμενος δὲ νὰ δηλώσῃ μετ' ἀκριβείας τὸ ποσόν (βάρος, ἀριθμὸν ἢ μέτρον) αὐτῶν, ὀφείλει νὰ γενερώσῃ τοῦτο ἐπὶ τοῦ δηλωτικοῦ.

Ἄρθρ. 22.

Τῶν λυτῶν, χυτῶν ἢ στιβακτῶν ἐμπορευμάτων, ὅταν ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης δὲν δύναται νὰ φανερώσῃ ἐπ' ἀκριβῆς τὸ ποσόν (βάρος, ἀριθμὸν ἢ μέτρον) χρεωστέϊ νὰ ὀδηλώσῃ τοῖλάχιστον ὡς ἐγγιστα.

Εἰς τοιαύτην περίστασιν ἢ μεταξὺ τοῦ δηλωθέντος ἀπὸ τὸν πλοίαρχον καὶ τοῦ πραγματικοῦ ποσοῦ αὐτῶν διαφορά δὲν ἐπιφέρει ποινὴν ὅταν δὲν ὑπερβαίνῃ ἐπὶ μὲν εἰδῶν ἀνεπιδέκτων μειώσεως ἢ αὐξήσεως, οἶον μεταλλῶν ξύλων οἰκοδομῆς καὶ τῶν ὀμοειδῶν 5 τοῖς ἑκατὸν, λιγῆς μὲνων ἐπὶ τοῦ δηλωθέντος ποσοῦ ἐπὶ δὲ ὑποκειμένων εἰς μείωσιν ἢ αὐξήσιν, οἶον γεννημάτων κτλ. 10 τοῖς ἑκατόν.

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 18, περὶ τῶν μὴ δηλωθέντων ἐμπορευμάτων εἰς τὸν πρῶτον ἢ δεύτερον ὄρμον ἢ λιμένα, ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὰ λυτὰ, χυτὰ ἢ στιβακτὰ ἐμπορεύματα.

Ὅταν τὸ ποσόν τῶν ἐμπορευμάτων εἶναι ὀλιγώτερον τοῦ δηλωθέντος, πληρόνεται ἀπλοῦν τελώνιον ἐπὶ τοῦ ποσοῦ, τὸ ὅποιον ἔλλειψε ὑπὲρ τὰ 5 ἢ 10 τοῖς ἑκατόν, κατὰ τὸ εἶδος τῶν ἐμπορευμάτων· ὅταν δὲ εἶναι περισσότερο, τὰ περιπλέον τῶν 5 ἢ 10 τοῖς ἑκατόν ὑπόκεινται

εις πρόστιμον ἴσον τοῦ τετραπλοῦ τέλους.

Καὶ τοῦ ἄρθρου τούτου αἱ ποιναὶ εἶναι προσωπικαὶ εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην καὶ δὲν ἀπαλλάττονται διὰ ταύτας τὰ ἐμπορεύματα τοῦ νομίμου τῆς εἰσαγωγῆς τελωνίου.

Ἄρθρ. 23.

Ἐὰν κατὰ τὸν διάπλουν συμβῇ βλάβη ἢ καὶ πανταλῆς φθορὰ ἐμπορευμάτων τινος, ὀφείλει ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης νὰ φανερώσῃ τούτο εἰς τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν φθάνων εἰς τὸν λιμένα.

Ἄρθρ. 24.

Ὅσάκις ἐπιστρέφεται εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην τὸ παλιὸν αὐτοῦ δηλωτικὸν σημειοῦνται παρὰ τοῦ τελωνίου ὀπισθεν ἢ παραπόδας αὐτοῦ, ὡς καὶ εἰς τὸ βιβλίον τῶν δηλωτικῶν, τὰ εἶδη καὶ τὸ ποσὸν τῶν ἀποβιβασθέντων ἐμπορευμάτων, εἰς δὲ τὸ βιβλίον τοῦτο καὶ ὁ παρὰ τοῦ ὑγειονόμου σημειωθεὶς ἐπὶ τοῦ δηλωτικοῦ ἀριθμὸς, καὶ ἐπικυροῦνται ταῦτα διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ πλοίαρχου ἢ κυβερνήτου.

Ἄρθρ. 25.

Ὁ παραλήπτης ἐμπορευμάτων, τὰ ὅποια ἀποβιβάζονται ἀπὸ πλοῖον, ὀφείλει, πρὶν παραλάβῃ αὐτὰ, νὰ δώσῃ εἰς τὸ τελωνεῖον διπλὴν ἀκριβῆ καὶ λεπτομερῆ διασάφην διαλαμβάνουσαν τὸ εἶδος, τὴν ποσότητα καὶ τὴν ἐν γένει ποιότητα αὐτῶν. Τὸ ἐν τῶν ἀντιτύπων τῆς διασαφήσεως στέλλεται ἀμέσως πρὸς τὴν ὑγειονομικὴν ἀρχήν. Διασάφης γεγραμμένη μὲ ἀορίστους λέξεις καὶ μὴ καταδεικνύουσα τὸ πρᾶγμα, κατὰ τὴν ἀνωτέρω τρόπον, δὲν εἶναι δεκτὴ, καὶ θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη. Ὁ δὲ προϊστάμενος τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, ὅστις ἐδέχθη αὐτήν, τὸ μὲν πρῶτον τ μωρεῖται μὲ πρόστιμον 100—500 δραχμῶν, ἐν δὲ ὑποτροπῇ ὑπόκειται εἰς ἔτι βαρυτέραν ποινὴν καὶ εἰς ὀριστικὴν παῦσιν.

Ἐὰν δὲ ὁ παραλήπτης ἤθελε διῆσχυρισθῆ ὅτι δὲν γνωρίζει ἀκριβῶς τὰ εἰς τὰ κιβώτια, δέσματα, ἢ ἄλλα δοχεῖα περιεχόμενα ἐμπορεύματα ἢ τὸ ποσόν, ἢ τὸ ἐν γένει ποιὸν αὐτῶν, δι' ἑλλειψίν τυχόν τῶν ἀπαιτουμένων ἐγγράφων ἐκ μέρους τῶν ἀνταπκριτῶν του, τότε τὰ ἐμπορεύματα μένουσιν εἰς παρακαταθήκην εἰς τὸ τελωνεῖον, ἕως ὅτου ληφθῶσι τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ἐγγράφα. Εἰς περίπτωσιν δὲ κατ' ἣν ὁ ἔμπορος θελήσῃ νὰ παραλάβῃ τὰ ἐμπορεύματά του, προτοῦ νὰ παρουσιάσῃ τὴν παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτουμένην διασάφην, ὑποχρεοῦται εἰς τὴν πληρωμὴν ἐνὸς τοῖς ἑκατὸν πλέον τοῦ νομίμου τέλους.

Ὁ ἐμποροπλοίαρχος ὀφείλει ἐπίσης νὰ δώσῃ διασάφην ὅσων ἐμπορευμάτων σκοπεύει ν' ἀποβιβάσῃ.

Καθὸσον ἀφορᾷ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 21 τοῦ παρόντος Νόμου προβλεπόμενα ὀγκώδη καὶ μικρᾶς ἀξίας ἐμπορεύματα ἐὰν ὁ εἰσάγων αὐτὰ ἐμποροπλοίαρχος ἢ παραλήπτης δὲν γνωρίζῃ ἀκριβῶς τὸ ποσὸν αὐτῶν παρατηρεῖ τοῦτο εἰς τὴν διασάφην καὶ τότε ζυγίζονται ἢ μετροῦνται αὐτὰ μετ' ἀκριβείας ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἀρμοδίου τελωνιακοῦ ὑπαλλήλου.

Ἄρθρ. 26.

Ἀφ' οὗ δοθῇ ἡ διασάφης τίθεται ἐπ' αὐτῆς τὸ ἐθεωρηθῆ ὑπὸ τοῦ τελωνίου καὶ ἐλεγκτοῦ, ἐπιμελεῖα δὲ ἀμφοτέρων ἀνοίγονται ἐν τῷ τελωνιακῷ καταστάματι τὰ δοχεῖα καὶ λοιπά, ζυγίζονται ἢ μετρεῖται τὸ πρᾶγμα καὶ παραβάλλεται μὲ τὴν διασάφην πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἀκριβείας αὐτῆς.

Ἐὰν τὰ ἐμπορεύματα εὐρεθῶσιν ὀλιγώτερα τῶν εἰς τὴν διασάφην διαλαμβανόμενων, πληρόνεται ἀπλοῦν τέλος ἐπὶ τῶν ἑλλειπόντων. Ἐὰν δὲ εὐρεθῶσιν πλειότερα, ὑποβάλλονται τὰ περιπλέον εἰς ἕξαπλοῦν τέλος.

Ἐὰν τὰ ἐμπορεύματα ἤθελον εἰσθῆ κλητέρας ποιότητος τῆς εἰς τὴν διασάφην ἐνδιαλαμβανόμενης, ὑποβάλλονται εἰς τὸ ἕξαπλοῦν τοῦ ἀναλογουμένου εἰς τὸ περιπλέον τῆς ἀξίας τέλους. Ἐὰν δὲ εἶναι κατωτέρας ποιότητος, τότε πληρόνεται ἀπλοῦν τέλος ἐπὶ τῆς πραγματικῆς ποιότητος.

Ἄρθρ. 27.

Ἐὰν δοχεῖοι ἐπιπερίεχον ῥευστὰ ἀνακαλυφθῇ κατὰ μέρας κενόν, τὸ δοχεῖο τοῦτο ὑποβάλλεται εἰς τέλος ἀνάλογον τοῦ πραγματικοῦ ποσοῦ τῷ ἐπιπεριεχομένῳ εἰς αὐτὸ, καθ' ὅσον δικαιολογηθῇ ἢ ἑλλειψίς, ὡς ἐκ τῆς καταστάσεως τῶν δοχείων.

Ἄρθρ. 28.

Ἐὰν, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 21 καὶ 22 ὁ παραλήπτης δὲν γνωρίζῃ ἐπ' ἀκριβῆς τὸ ποσόν (βάρους, ἀριθμὸν ἢ μέτρον) τῶν ἐμπορευμάτων, ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς αὐτὸν αἱ διὰ τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην σημειούμεναι ἐλεῖ διατάξεις.

Ἄρθρ. 29.

Ὅσάκις ἐμπορεύματι διαιρεῖται εἰς τάξεις ὑπαγόμενον εἰς διάφορον ὀρισμένον τέλος, κατὰ τὴν διάφορον αὐτοῦ ποιότητα, ἢ ὅσάκις τὸ τελώνιον πληρόνεται ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἐμπορεύματος, ὁ προσδιορισμὸς τοῦ τελωνίου κατὰ τὴν ποιότητα, ἢ ἡ ἐκτίμησις τῶν ἐμπορευμάτων γίνεται παρὰ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ τελωνίου καὶ τῷ ἐλεγκτοῦ. Ἐν δὲ διχοψύχῃ προσκαλεῖται ὡς τρίτος ὁ ὑγειονόμος διὰ νὰ σχηματίζηται πλειοψηφία, καὶ συντάσσεται περὶ τούτου πρωτόκιλλον καλῶς αἰτιολογημένον. Εἰς τὸ τελωνεῖον Σύρου κατ' ἐξίρσεις, προσκαλεῖται ὡς τρίτος, εἰς τὴν ἀνωτέρω περίπτωσιν, ἀντὶ τοῦ ὑγειονόμου, ὁ ἐπιστάτης τῆς διαμετακομίσεως.

Ἄρθρ. 30.

Ἐὰν κατὰ τὴν ἐκτίμησιν διαφωνῇ κινῆν τῶν μελῶν τῆς ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπῆς, γράφει τὴν γνώμην καὶ τοὺς λόγους του εἰς ἰδιαιτέραν ἐκθεσιν, ἣτις σφραγίζεται παρὰ τοῦ ἰδίου καὶ πέμπεται εἰς τὴν Γραμματεῖαν συγχρόνως δὲ, ἂν ἦναι δυνατόν, καθυποβάλλονται καὶ δείγματα τῶν ἐκτιμηθέντων ἐσφραγισμένα διὰ τῆς σφραγίδος τοῦ διαφωνοῦντος μέλους καὶ τοῦ ἐμπόρου,

εσβαλουμένης τῆς ταυτότητος διὰ τῆς ὑπογραφῆς ἀφοτέρων.

Ἄρθρ. 31.

Ἄνίσως ὁ ἔμπορος κίμει ἔνστασιν κατὰ τῆς ἐκτιμήσεως, διορίζουν οἱ ἀνωτέρω ἓνα ἐκτιμητὴν καὶ ἕτερον ὁ ἔμπορος, οἵτινες ἀποφασίζουσι. Ἐν περιπτώσει δὲ διχοψηφίας ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ διορίζει τρίτον ἐκτιμητὴν πρὸς σχηματισμὸν πλειψηφίας, ἐν ἐλλείψει διοικητικῆς ἀρχῆς, ὁ διορισμὸς οὗτος γίνεται παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου.

Ἄρθρ. 32.

Καὶ εἰς περίπτωσιν φθορᾶς ἐμπορευμάτων ὑποκειμένων εἰς ὠρισμένον τέλος, γίνεται, κατὰ τὸν ἀνωτέρω ἐκτεθέντα τρόπον, ἐκτίμησις τῆς ἐνεστώσης ἀξίας αὐτῶν καὶ ἐλαττωταὶ τὸ διωρισμένον τελῶνιον κατὰ λόγον τῆς ἀποδείξεως ἐλαττώσεως τῆς συνήθους ἀξίας αὐτῶν.

Ἄρθρ. 33.

Αἱ ἐκτιμήσεις γίνονται εἰς τὸ τελωνιακὸν κατάστημα ἅμα δὲ κατασταθῶν ὀριστικαί σημεῖονται εἰς τὴν ἐπιτοῦτῃ στήλῃ τῆς διασαφήσεως αἱ παρὰ τῶν ἐκτιμητῶν ἀναγνωρισθεῖσαι τιμαὶ ἐνὸς ἐκάστου ἐμπορεύματος, κατίθεται ἐπὶ τῆς διασαφήσεως ἡ ἡμερομηνία τῆς ἐκτιμήσεως.

Ἄρθρ. 34.

Ὁ ὑγειονόμος ἔχει τὸ δικαίωμα, καὶ τοῦλάχιστον ἅπαξ τῆς ἐξδομάδος, ἡ ὁσάκις ἔχη θεαρεῖς ὑποναίας, χρεωστεῖ νὰ κάμῃ ἐπιθεώρησιν τῶν ἐμπορευμάτων, ἐνόσω ταῦτα εὐρίσκονται εἰσέτι εἰς τὸ κατάστημα τοῦ τελωνείου, καὶ ἀφοῦ ἡ τελωνιακὴ ἀρχὴ θεωρήσασα αὐτὰ ἔδωκεν ἤδη τὴν ἀδειαν τῆς εἰσαγωγῆς, καὶ νὰ τὰ παραβάλλῃ μετὰ τὴν διασαφήσιν καὶ τὰς περὶ αὐτῶν εἰς τὰ τακτικὰ βιβλία τοῦ τελωνείου γενομένας ἤδη ἐγγραφάς. Εἰς περιστάσιν καθ' ἣν ἤθελον ὑπάρχει ἀταξία ἢ διαφορὰ συντάττει πρωτόκολλον, τὸ ὅποιον ὑπογράφουσι καὶ παρὰ τοῦ τελωνίου, ἢ ἐν ἀρνήσει αὐτοῦ, παρὰ δύο μαρτύρων, τὸ υποβάλλει πάραυτα εἰς τὸν ἀρμόδιον ἐπιθεωρητὴν τοῦ τμήματος, καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαν.

Ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δὲν δύναται ὁ ὑγειονόμος ἐπὶ τῇ προφάσει τῆς ἐπιθεωρήσεως, ν' ἀναβάλλῃ τὴν παρὰ τοῦ ἐμπόρου παραλαβὴν τῶν ἐμπορευμάτων πλεον τοῦ πρὸς τὴν ἐπιθεώρησιν ταύτην ἀπολύτως ἀπαιτούμενου χρόνου.

2. Ἐξαγωγή.

Ἄρθρ. 35.

Ὅταν τις θέλῃ νὰ ἐξάξῃ ἐμπορεύματα διὰ τὰ ἔκτος τοῦ Κράτους, ὀφείλει, πρὶν ἀρχίσῃ τὴν εἰς τὸ πλοῖον εἰσβίβασιν αὐτῶν, νὰ δώσῃ διπλῆν διασαφήσιν κατ' εἶδος, ποῖόν καὶ ποσὸν εἰς τὴν τελωνιακὴν ἀρχήν. Ἡ δὲ τελωνιακὴ ἀρχὴ παραλαμβάνουσα τὴν διπλῆν ταύτην δια-

σαφήσιν, παραπέμπει ἀμέσως τὴν ἑτέραν ἐπὶ ποινῇ 25—100 δραχμῶν, εἰς τὸν λιμενάρχην, ἕως ἀφοῦ τὴν θεωρήσῃ, σημειοῖ ἐπ' αὐτῆς αὐξήντα ἀριθμὸν, καὶ καταχωρεῖ αὐτὴν εἰς βιβλίον κρατούμενον ἐπίτηδες παρ' αὐτοῦ. Ὁ τελωνὴς ἔχων ὑπ' ὄψιν τὴν ἑτέραν, ἐπιθεωρεῖ καὶ συγκρίνει τὰ εἰσβιβαζόμενα μετὰ τὰ εἰς τὴν διασαφήσιν περιεχόμενα εἶδη, καὶ δίδει τὴν ἀδειαν τῆς εἰσβιβάσεως. Ὁ λιμενάρχης δύναται τὰ παρευοικηται εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν καὶ ἐπιβίβασιν τῶν ἐμπορευμάτων. Ἐὰν δ' εἰρηθῇ διαφορὰ μεταξὺ τῶν εἰς τὴν διασαφήσιν διαλαμβανομένων καὶ τῶν εἰσβιβασθησομένων, εἴτε κατ' εἶδος, εἴτε κατὰ τὸ ποῖόν ἢ ποσόν, ἐφαρμίζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 26 ὠρισμένα.

Ἡ μὴ διασαφήσις πραγμάτων τελωνισθέντων ἤδη ἢ καὶ ὑποκειμένων εἰς τελῶνιον, τιμωρεῖται μετὰ πρόστιμον 20—100 δραχμῶν.

Ἄρθρ. 36.

Ὅταν πλοῖον ἀναχωροῦν ἀφ' ἐνὸς λιμένος μέλλῃ νὰ προσορμισθῇ εἰς ἄλλον λιμένα τοῦ Βασιλείου, ὀφείλει, ἂν καὶ τὸ πλοῖον τοῦ εἶναι ὠρισμένον διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν νὰ ἐπιδικάζηται μετὰ δηλωτικόν, κατὰ τὰς περὶ μεταφορᾶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 50.

Ἄρθρ. 37.

Οἱ κυβερνηταὶ τῶν πλοιαρίων τῶν ἀλιευόντων σπόγγους εἰς τὰ Ἑλληνικὰ παράλια παρουσιαζόμενοι πᾶσαν ἔμπτῃν ἡμέραν εἰς τὰ ὑγειονομικὰ πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν ναυτιλιακῶν ἐγγράφων των, ὀφείλουσι νὰ περυσιάζονται πᾶσαν φορὰν καὶ εἰς τὰς τελωνιακὰς ἀρχάς, καὶ αὐτὰς διδόντες κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 διπλῆν διασαφήσιν τοῦ σπόγγου ὅσον ἔχουν ἀλιευμένον, καὶ δὲν εἰσάγουσι ἀμέσως πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν, πληρόντες ἐνταυτῷ τὸ τελῶνιον τῆς ἐξαγωγῆς ἐπὶ ἀποδείξει πληρωμῆς. Τὸ αὐτὸ θέλουσι πράττειν ὡς πρὸς τὸν μετὰ τὴν τελευταίαν πενταήμερον ἀλιευθέντα σπόγγον, ὁσάκις ἀποπλέουσι διὰ τὰ ἔκτος τοῦ Κράτους.

Ἡ τελωνιακὴ ἀρχὴ ὀφείλει νὰ παραβάλλῃ πᾶσαν διασαφήσιν μετὰ τοῦ ἐν ταῖς πλοιαρίοις ἐμπεριεχομένου σπόγγου.

Αἱ λιμενικαὶ καὶ ὑγειονομικαὶ ἀρχαὶ θέλουσι φροντίζειν νὰ σημειώσωσι πάντοτε εἰς τὰ ναυτιλιακὰ ἐγγραφα τῶν τοιούτων πλοιαρίων τὴν ἡμερομηνίαν τῆς δοθείσης παρ' αὐτῶν διασαφήσεως, καὶ νὰ ἐξετάζωσι εἰς τὴν ἐπιστροφῇ των, ἂν ἀναχωροῦντα εἶχον λάβει τὰ ναυτιλιακὰ ἐγγραφα διὰ ξένην Ἐπικρατείαν. Ἐὰν δὲ ἀνακαλύψωσι ὅτι εἶχον ἀπέλθει ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας, χωρὶς νὰ δώσωσι κατὰ τὴν ἀναχώρησίν των, τὴν ἀπαιτούμενν διασαφήσιν, υποβάλλουσι τὸν πλοιαρχὸν εἰς πρόστιμον 30—100 δραχμῶν.

Ἄρθρ. 38.

Ὅπου δὲν ὑπάρχει ἰδιαίτερος λιμενάρχης καὶ ὑγειονόμος διὰ νὰ ἐκτελέσωσι τὰ ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ἐπιβαλλόμενα εἰς αὐτοὺς χρέη, ἀναπληροῦσι τὸν ὑγειονόμον ὁ Λιμενάρχης, καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ἐὰν δὲ αὐτε ὑγειο-

νόμος, οὔτε λιμενάρχης ὑπάρχει διωρισμένος, ἀναπληροῦν αὐτοὺς ἡ δημοτικὴ ἀρχή.

Β'. Διὰ ξηρᾶς.

1. Εἰσαγωγή.

Ἄρθρ. 39.

Ἐμπορος ἢ ἀγωγιάντης εἰσάγων ἐμπορεύματα διὰ ξηρᾶς, ὀφείλει, ἄμκ φθάσῃ εἰς τὸ λοιμοκαθαρητήριον, νὰ δώσῃ εἰς τὸν ἐπιστάτην διπλὴν λεπτομερῆ διασάφησιν κατ' εἶδος, ποσὸν, καὶ ἐν γένει ποιὸν αὐτῶν, ἐπὶ ἑκατέρων δὲ τῶν διασαφήσεων τούτων ὁ ἐπίστατης τοῦ λοιμοκαθαρητηρίου θέτει τὸ ἀθεωρηθῆν ἐπικυρῶν αὐτὰς διὰ τῆς ὑπογραφῆς του, καὶ σημειῶν ἐπὶ μιᾶς ἐκάστης αὐξοῦντα ἀριθμὸν ἐπομένως τὴν μὲν καταχωρεῖ εἰς βιβλίον κρατούμενον ἐπιτηθε. παρ' αὐτοῦ, τὴν δὲ διευθύνει πρὸς τὴν τελωνιακὴν ἀρχήν.

Ἄρθρ. 40.

Πρὶν δώσῃ τὴν ἀΐειν τῆς εἰσαγωγῆς ὀφείλει ὁ προῖστάμενος τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς νὰ ἐπισκεθῆ τὰ εἰσκομιζόμενα ἐμπορεύματα καὶ νὰ παραβάλλῃ αὐτὰ μὲ τὴν διασάφησιν. Ἐν περιπτώσει διαφορᾶς, ἐνεργοῦνται τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 18 καὶ 26 ὁρισθέντα.

Τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην δύναται νὰ κάμῃ ὁ προῖστάμενος τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, καὶ ἐνὸς αὐτοῦ ἀκόμη τὰ ἐμπορεύματα εὐρίσκωνται εἰς τὸ λοιμοκαθαρητήριον.

Ἄρθρ. 41.

Εἰς τὸν ἐπίστατην τοῦ λοιμοκαθαρητηρίου ἐπιβάλλονται, κατὰ τὰς περιστάσεις τοῦ ἀνωτέρω ἀρθρου, τὰ αὐτὰ χρέη καὶ καθήκοντα, ὅποια ἐπιβάλλει τὸ ἀρθρ. 34 εἰς τὸν ὑγειονόμον.

2. Ἐξαγωγή.

Ἄρθρ. 42.

Πᾶς ἔμπορος ἢ ἀγωγιάντης μέλλον νὰ ἐξάξῃ ἐμπορεύματα διὰ ξηρᾶς εἴτε ὑποκείμενα εἰς τελώνιον, εἴτε μὴ ὀφείλει νὰ δώσῃ εἰς τὸ ἀρμόδιον κατὰ ξηρὰν τελωνίον διπλὴν διασάφησιν λεπτομερῆ, ἐξ ὧν ἢ μία στέλλεται παρὰ τοῦ τελώνου εἰς τὸν ἐπίστατην τοῦ λοιμοκαθαρητηρίου ἀμέσως καὶ πρὶν τῆς ἐπιείρωσῆς τῶν ἐμπορευμάτων. Πρὶν δὲ ὁ τελώνης δώσῃ τὴν ἀδειαν τῆς ἐξαγωγῆς, ὀφείλει νὰ ἐπισκεθῆ τὰ ἐμπορεύματα, καὶ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ τοῦ ἀρθρου 26.

Ὁ ἐπίστατης τοῦ λοιμοκαθαρητηρίου ἔχει τὰ αὐτὰ χρέη καὶ δικαιώματα ὡς πρὸς τὴν ἐξέλεγχσιν τῶν ἐμπορευμάτων, ὅποια, κατὰ τὸ ἀρθρον 35 ἀποδίδονται εἰς τὸν λιμενάρχην.

ΚΕΦΑΛ. Ε΄.

Περὶ μεταφορᾶς ἐμπορευμάτων ἐντὸς τοῦ Βασιλείου.

Ἄρθρ. 43.

Πᾶν πλοῖον μεταφέρον ἐμπορεύματα ἀφ' ἐνὸς εἰς ἄλλ-

λον λιμένα τοῦ Βασιλείου ὀφείλει νὰ ἐφοδιάζῃται μὲ δηλωτικὸν τελωνιακῆς τινος τοῦ Κράτους ἀρχῆς, εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ καταγράφωνται τὰ ἐπιβιβάσθέντα ἐμπορεύματα κατ' εἶδος, ποιὸν καὶ ποσόν.

Ὅσάκις δὲ ἐπιστρέφεται εἰς τὸν πλοίαρχον τὸ καλιὸν δηλωτικὸν, σημειοῦνται κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον, ἐν τῷ αὐτῷ δηλωτικῷ παρὰ τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς τὰ εἰς τὴν περιφέρειάν της προσληφθέντα ἐμπορεύματα. Εἰς περίπτωσιν δὲ καθ' ἣν εἰς τὸ πρωτότυπον δηλωτικὸν δὲν ὑπάρχει τόπος κενὸς διὰ νὰ γίνωνται αἱ ἀνήκουσαι σημειώσεις, πρέπει νὰ συρράπτηται εἰς αὐτὸ χωριστὸν φύλλον, καὶ νὰ σφραγίζῃται τοιοῦτοτρόπως, ὥστε νὰ μὴ εἶναι δυνατὸν, χωρὶς νὰ φαίνεται, ν' ἀφαιρῆται τὸ φύλλον.

Τὰ ῥηθέντα δηλωτικὰ ὀφείλου νὰ τὰ παρυσιαζῶσιν οἱ πλοίαρχοι εἰς τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν τοῦ λιμένος, που θέλει προσορμιζέσθαι τὸ πλοῖον, ἐπὶ τῇ εἰς τὸ ἀρθ. 14 ὁριζομένη ποινῇ.

Ἄρθρ. 44.

Αἱ περὶ εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου ἐφαρμόζονται ἀαλόγως καθ' ὅλα καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐντὸς τοῦ Κράτους διὰ θιλάσσης μεταφορᾶν τῶν ἐμπορευμάτων.

Ἄρθρ. 45.

Διὰ τοὺς δημητριακούς καρπούς καὶ τὰ πρὸς γεωργίαν καὶ τροφὴν ζῶα, τὰ ὁποῖα ἐντὸς τοῦ Κράτους μεταφερόμενα δὲν ὑπόκεινται εἰς τελώνιον, δίδεται ἐγγυήσι: ἐγγραφὸς ὅτι δὲν θελοῦν ἐξαχθῆ ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας. Ἐὰν δὲ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀνυπερβλήτου προθεσμίας δὲν παρυσιασθῆ ἀπὸ δειξίς τελωνίου, ὑποτελωνίου ἢ τελωνιακοῦ τινος σταθμοῦ περὶ τῆς μεταφορᾶς καὶ ἀποβιβάσεως αὐτῶν ἐντὸς τοῦ Κράτους, ὁ ἔμπορος καὶ ὁ ἐγγυητής αὐτοῦ εἶναι ἀλληλεγγυκοὶ ὑπόχροιοι νὰ πληρώσουν τὸ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς νομιμισμένον τελώνιον.

Ἄρθρ. 46.

Ἢ πρὸς λύσιν τῆς ἐγγυήσεως διδ. μένη ἀπόδειξις τῆς ἀποβιβάσεως πρέπει νὰ διαλαμβάνῃ ἐπ' ἀκριβῆς τὸ εἶδος, ποσὸν καὶ ποιὸν τῶν μεταφερθέντων πραγμάτων, καὶ ν' ἀαφέρει τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ δηλωτικοῦ μὲ τὸ ὁποῖον συνοδεύονται.

Ἄρθρ. 47.

Οὐχ' ἦττον καὶ ἂν τὰ μεταφερθέντα ζῶα ἢ οἱ δημητριακοὶ καρποὶ εἶναι ὀλιγώτερα τῶν ὅσα διελάμβανε τὸ δηλωτικὸν, δίδεται ἀπόδειξις ἀποβιβάσεως δι' ὅσα πραγματικῶς ἀποβιβάσθησαν, καὶ πληρῶνεται διὰ τὰ ἐλλείποντα ἀπλοῦν τελώνιον ἐξαγωγῆς: ἐὰν δὲ εἶναι πλειότερα, πληρῶνεται διὰ τὸ περιπλέον διπλοῦν τελώνιον τῆς ἐξαγωγῆς.

Ἄρθρ. 48.

Ἐὰν ἐντὸς τριῶν ἄλλων μηνῶν μετὰ παρέλευσιν τῆς

ἐν τῷ ἄρθρῳ 45 τεθείσης τριμήνου προθεσμίας, προσαγάγη ὁ ἔμπορος ἢ ὁ ἐγγυητὴς αὐτοῦ ἀξιόπιστους ἀποδείξεις, ὅτι ἐκ περιστάσεων ἀνωτέρας δυνάμεως δὲ ἠδυνήθη νὰ φέρῃ ἐμπροθέσμως τὴν ἀπόδειξιν ἀποβιβάσεως, ἀποδίδεται εἰς αὐτὸν τὸ πληρωθὲν τελώνιον.

Ἄρθρ. 49.

Μετὰ παρέλευτιν τῆς διὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου παραχωρουμένης δευτέρας τριμήνου προθεσμίας, δὲν εἶναι πλέον δεκτὴ ὑδερμία αἰτήσις ἐπιστροφῆς τοῦ πληρωθέντος δικαιώματος, κατὰ τὸ ἄρθρ. 45.

ΚΕΦΑΛ. 5'.

Περὶ τῶν ἐξ ἀνάγκης προσορμιζομένων πλοίων.

Ἄρθρ. 50.

Πλοίαρχοι ἢ κυβερνήται πλοίων, τὰ ὁποῖα ἐκ τρικυμίας, ἐχθρῆς κινδυνώξεως ἢ ἄλλου τινὸς τυχαίου συμβάντος ἤθελον ἐξ ἀνάγκης προσορμισθῆ εἰς λιμένα τοῦ Βασιλείου, εἶναι εἰς χρέος νὰ φανερώσωσιν εἰς τὴν λιμενικὴν ἀρχὴν τὰς αἰτίας τῆς προσορμιστέως των. Ὑποχρεοῦνται δὲ νὰ συμμορφωθῶσι μὲ τὰ διατεταγμένα εἰς τὰ ἄρθρα 13 καὶ 14, περὶ δηλώσεως τοῦ φορτίου των, τότε μόνον ὅταν ἤθελον ἀποφασίσαι νὰ ἐκφορτώσωσι μέρος τοῦλάχιστον τοῦ φορτίου των.

Ἄρθρ. 51.

Ἐὰν κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν τῆς ἐκφορτώσεως ἀνακλυθῆ ὅτι ἡ δηλώσις δὲν συμφωνεῖ μὲ τὰ ἐν τῷ πλοίῳ εὑρισκόμενα ἐμπορεύματα, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 18.

Ἄρθρ. 52.

Ἐὰν τὰ ἐξ ἀνάγκης προσορμισθέντα πλοῖα ἔχωσι χρεῖαν ἐπισκευῆς καὶ ἀπαιτεῖται πρὸς τοῦτο ἡ ἐκφόρτωσις των ὀλοκληρῆς ἢ κατὰ μέρος, οἱ πλοίαρχοι αὐτῶν ὑποχρεοῦνται νὰ συμμορφωθῶσι προηγουμένως μὲ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρ. 13 καὶ 14 περὶ δηλώσεως τῶν φορτίων, καὶ πᾶσα μὴ ἀκρίβης δηλώσις ὑπάγεται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 18· μετὰ δὲ ταῦτα ἀποβιβάζονται τὰ ἐν αὐτοῖς ἐμπορεύματα, καὶ καταθέτονται εἰς τὸ κατάστημα τοῦ τελωνείου ἢ εἰς ἰδιωτικὴν ἀποθήκην, κατὰ τὸ ἄρθρον 65.

Ἄρθρ. 53.

Ἀποτεθέντα εἰς τὸ κατάστημα τοῦ τελωνείου δύναται νὰ μένωσιν ἐκεῖ τρεῖς ὀλοκληροὶ μῆνας, καὶ κατὰ μὲν τὸν πρῶτον διατελοῦσιν ἐλεύθερα παντὸς τέλους, μετέπειτα δὲ ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν ἡμίσεως καθ' ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν.

Ἐὰν ἐντὸς τοῦ διαστήματος τούτου δὲν ἐπιβιβασθῶσι πάλιν εἰς τὸ πλοῖον μετὰ τὴν ἐπισκευὴν αὐτοῦ, τότε τόσον αὐτὰ, καθὼς καὶ τὰ εἰς ἰδιωτικὰς ἀποθήκας τεθέντα θέλουσι μετατίθεσθαι εἰς τὸ κατάστημα τῆς ἀπο-

ταμιεύσεως, καὶ ὅπου τοιοῦτον δὲν ὑπάρχει οὐχ' ἤττον θέλουσι υποβάλλεσθαι τὰ ἐμπορεύματα εἰς τὰς τῆς ἀποταμιεύσεως πληρωμὰς καὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 54.

Καὶ ἐὰν τὰ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρ. 59 ἐκφορτωθέντα ἐμπορεύματα δὲν ἐπιβιβασθῶσι πάλιν εἰς τὸ ἴδιον πλοῖον, ἀλλ' ἀποκομισθῶσι δι' ἄλλου, δὲν πληρώνεται μόνον τοῦτο τὸ δικαίωμα τῆς ἀπὸ πλοῖον εἰς πλοῖον μεταβιβάσεως.

ΚΕΦΑΛ. Ζ'.

Περὶ ἐπισκέψεων.

Ἄρθρ. 55.

Πᾶν πλοῖον προτορμιζόμενον ἢ ἀναχωροῦν ὑπόκειται εἰς ἐπίσκεψιν τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, ἥτις γίνεται, ἀφοῦ δαθῶσι τὰ δηλωτικὰ καὶ αἱ ἀναπληρωτικαὶ δηλώσεις.

Ἄρθρ. 56.

Καὶ αὐτὰ τὰ Ἑλληνικὰ πολεμικὰ πλοῖα ὑπόκεινται εἰς τὴν ἐπίσκεψιν, χρεωστεῖ ὅμως ὁ προϊστάμενος τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς νὰ εἰδοποιήσῃ προηγουμένως τὸν ἀνώτερον ἀξιοματικόν, καὶ νὰ εἰσερχῆται εἰς αὐτὰ συνωδευμένος ἀπὸ τὸν λιμενάρχην.

Ἄρθρ. 57.

Ὁ προϊστάμενος τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς ὀφείλει νὰ ἐπισκεπτήται πᾶν εἰς ἐπίσκεψιν ὑποκείμενον πλοῖον, ὅταν ἀναχωρῆ. Δύναται δὲ νὰ ἐπισκεπτήται τὰ εἰς τὸν λιμένα προσορμισμένα πλοῖα, ὅσάκις τὸ κρῖνον ἀναγκαῖον. Ὁ λιμενάρχης δύναται πάντοτε νὰ συνοδεύῃ τὸν τελωνιὴν κατὰ τὰς ἐπισκέψεις ταύτας, καὶ ὀφείλει μάλιστα νὰ τὸ κάμνῃ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ἀν. ζήρησεως τοῦ πλοῖου τελευταίαν ἐπίσκεψίν του.

Ἄρθρ. 58.

Ἀνίσως πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ἡμεδαπὸς ἀντισταθῆ εἰς τὴν ἐπίσκεψιν τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς ὑποχρεοῦται διὰ τοῦ λιμενάρχου καὶ υποβάλλεται εἰς πρόστιμον 25—100 δραχμῶν πληρονομένων εἰς τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν. Ἐὰν δὲ ὁ ἀντισταθῆς πλοίαρχος εἶναι ἀλλοδαπὸς, ἐνεργαῦνται τ' ἀνωτέρω συνδρομῆ τοῦ προξενείου εἰς ὃ ὑπάγεται· μὴ ὑπάρχοντος δὲ προξενείου, ἐπιμελεῖται τοῦ λιμενάρχου.

Ἄρθρ. 59.

Εἰς τοὺς εἰσερχομένους πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ πλοίου προϊστάμενους τῶν τελωνιακῶν ἀρχῶν εἶναι εἰς χρέος οἱ πλοίαρχοι ἢ κυβερνήται νὰ ἐπιδεικνύωσι τὰ ἐν αὐτῷ ἐμπορεύματα, ν' ἀνοίγωσι τὰ κλειστὰ μέρη τοῦ πλοίου, καὶ νὰ χορηγῶσι πᾶσαν εὐκολίαν πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας των. Τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐπισκέψεως συντάσσεται ἔκθεσις ὑπογεγραμμένη παρὰ τοῦ προϊστάμενου τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, τοῦ λιμενάρχου καὶ τοῦ

πλοίαρχου ή κυβερνήτου, εάν ήναι αναγκαία προς βεβαίωσιν ανακαλυφθείσας τινός παραβάσεως· τούναντίον δέν γίνεται έκθεσις.

Άρθρ. 60.

Η λιμενική άρχή χρεωστέι να σημειωι έκάστοτε εις τὰ ναυτηλιακά έγγραφα τόν αριθμόν και τήν ήμερομηνίαν του δηλωτικού, τó όποιον φέρει τó πλοϊόν.

ΚΕΦΑΛ. Η΄.

Περὶ άποταμιεύσεως και διαμετακομίσεως ξένων έμπορευμάτων.

Α΄. Άποταμίευσις (entrepôt).

Άρθρ. 61.

Πρός εύκολίαν του έμπορίου ύπάρχουν εις Π. Πάτρας, Σύραν, Ναύπλιον, Ύδραν και Πειραιά καταστήματα άποταμιεύσεως εις τὰ όποια αποτίθενται προς καιρόν τὰ από τὰ έκτός τής Έπικρατείας κομιζόμενα έμπορεύματα, όσα οι έμποροι δέν θελουν να εισάξωσιν άμέσω. εις τó Κράτος προς κατανάλωσιν. Τοιαύτα καταστήματα θέλουν συστηθῆ και άλλα δι' ιδιαιτέρων Διαταγμάτων, άν ή σύστασις αυτών ήθελε θεωρηθῆ παρά τής Κυβερνήσεως συμφέρουσα.

Άρθρ. 62.

Τὰ εις τὰ άποταμιευτικά καταστήματα έναποτιθέμενα έμπορεύματα είναι έλεύθερα τέλους τής εισαγωγής, δύνανται δέ και πάλιν να έξχθώσιν έκτός του Κράτους χωρίς να ύποβληθώσιν εις δικαίωμα έξαγωγής· ένόσω όμως μένουں έναποταμιευμένα πληρόνουں κατά τριμηνίαν έν καθ' έκαστον επί τής άξίας αυτών, τὰ δέ όγκώδη και έλαφρά δύο καθ' έκαστον.

Τὰ εις τήν τελευταίαν ταύτην κατηγορίαν ύπαγόμενα έμπορεύματα θέλουν προσδιορισθῆ διά Β. Διατάγματος.

Άρθρ. 63.

Δέν είναι δεκτά εις τὰς δημοσίους αποθήκας των άποταμιευτικών καταστημάτων είδη κυρίως ύποκειμένα εις έμψησμόν, δυσώδη ή δύναμένα να βλάψωσι τὰ εις τὰ αποθήκας ταύτας έναποτεθειμένα άλλα είδη. Τα τοιαύτα συγχωρεΐται να θέτη εις ιδιωτικήν αποθήκην ό έμπορος.

Άρθρ. 64.

Είδη όγκώδη και μικράς αξίας οϊον·

α. Ξίλα διά καύσιμον, οικοδομην και ναυπηγίαν, ξύλινα σκεύη δηλ. σκάφαι, πινάκια, λεκάκια, πτυάρια, στεφάνια, καθήκλαι, κόσκινα και τὰ παρόμοια·

β. Χόρτινα σχοινία, ψάθαι και τὰ παρόμοια·

γ. Πήλινα δοχεΐα και τὰ παρόμοια·

δ. Γεννήματα, όσπρια, άμύγδαλα εις φλοιούς, βάλανοι, καρύδια και τὰ παρόμοια, μη περιεχόμενα εις δοχεΐα, είναι δεκτά επί πληρωμῆ δύο τοίς έκαστον κατά τετραμηνίαν εις τὰς δημοσίους αποθήκας, εάν ύπάρχη κενός τόπος ανάλογος εις αυτά. Εις πάσαν δέ περίπτωσιν συγχωρεΐται να τεθώσιν αυτά παρά του εμπόρου εις

ιδιωτικήν αποθήκην, πληρόνοντος δικαίωμα έν καθ' έκαστον.

Άρθρ. 65.

Τὰ εις ιδιωτικάς αποθήκας άποτεθειμένα είδη είναι ύπό τήν επιτήρησιν του επιστάτου τής διαμετακομίσεως, όστις έπυμένως κρατεί τó κλειδίον τής μιᾶς εκ των δύο άνομοίων κλειδωριών, με τὰς όποίας πρέπει να κλείεται ή αποθήκη.

Άρθρ. 66.

Όταν τις θέλη να κάμη χρῆσιν του δικαίωματος τής άποταμιεύσεως των έμπορευμάτων, οφείλει να γνωστοποιήση τούτο δι' αναφοράς του εις τήν τελωνιακήν άρχήν, παρουσιάζων και λεπτομερῆ διασάφησιν αυτών κατά τὰ δια τήν εισαγωγήν ώρισμένα. Άφου δέ γείνει ή άπαιτομένη επίσκεψις και έξέτασις αυτών, δίδει ή τελωνιακή άρχή τήν άδειαν εις τόν επιστάτην τής διαμετακομίσεως, όστις τὰ παραλαμβόνει και τὰ έγγράφει λεπτομερῶς εις βιβλίον κρατούμενον παρ' αυτου, σημειόνων τήν εποχήν τής άποταμιεύσεως.

Άρθρ. 67.

Εάν, γενομένης τής επισκέψεως και έξετάσεως, εύρεθώσι τὰ έμπορεύματα ολιγώτερα ή περισσότερα των εις τήν διασάφησιν διαλαμβανομένων, ή καλητέρας ή κατωτέρας ποιότητος, εφαρμόζονται αι έν τῷ κεφαλαίῳ τής εισαγωγῆς περι παρομοίων περιπτώσεων διατάξεις.

Άρθρ. 68.

Ό έμπορος, άμα ζητήση τήν άποταμιεύσιν έμπορευμάτων τινος, πληρόνει εύθύς τó δικαίωμα μιᾶς τετραμηνίας, τρεις δέ ήμέρας, πριν αύτη περέλθῆ, προπληρόνει τó δικαίωμα διά τήν δευτέραν τετραμηνίαν, και ούτω καθεξῆς.

Άρθρ. 69.

Τὰ εις άποταμιευτικόν τι κατάστημα τεθέντα έμπορεύματα, ή μέρος αυτών, δύναται ό έμπορος να μεταφέρῆ εις άλλο τοιοῦτον κατάστημα, ή να έξάξῆ έκτός του Κράτους άμέσως διά του μέσου τής διαμετακομίσεως ή να εισάξῆ προς ανάλωσιν, είτε εις τó αυτό μέρος, όπου εύρίσκονται άποταμιευμένα, είτε εις άλλο μέρος, όπου ή εισαγωγή ξένων έμπορευμάτων είναι συγχωρημένη.

Άρθρ. 70.

Τὰ εις τ' άποταμιευτικά καταστήματα εύρισκόμενα έμπορεύματα, ή και εις ιδιωτικάς αποθήκας άποταμιευμένα συγχωρεΐται να πωληθώσιν εις άλλους, χρεωστέι όμως ό πωλητής να δηλώσῆ τούτο έγγράφως εις τόν επιστάτην αυτών, και να εμφανίζηται ένώπιόν του μαζί με τόν αγοραστήν διά να γίνηται ή έγγραφῆ αυτών επ' ονόματι του νέου κυρίου.

Εκ τής μεταβιβάσεως ταύτης ή τριετής προθεσμία δέν παρατείνεται, ήτις λογίζεται πάντοτε από τής πρώτης άποταμιεύσεως των έμπορευμάτων.

Άρθρ. 71.

Οὐδὲν εἶδος συγχωρεῖται νὰ διαμείνῃ ἀποταμιευμένον εἰς τὰς δημοσίας ἢ ἰδιωτικὰς ἀποθήκας ὑπὲρ τὰ τρία ἔτη. Συμπληρωθέντων τούτων ἢ εἰσάγεται εἰς ἀνάλωσι ἐντὸς τοῦ Κράτους καὶ πληρόνει τὸ τελώνιον τῆς εἰσαγωγῆς, ἢ ἐξάγεται πάλιν ἐκτὸς τῆς Ἑπικρατείας ἐλευθέρων τελούς. Ἐὰν δὲ δὲν παρουσιασθῇ ὁ κύριος αὐτοῦ διὸ νὰ τὸ παρὰλοβῆ θεωρεῖται ὡς τὰ μένοντα εἰς τὰ τελωνεῖα ἰζηήτητα πράγματα, καὶ ἐνεργεῖται τὰ περι τούτων ὠρισμένα εἰς τὸ Κεφ. 6.

Άρθρ. 72.

Ὁ ἔμπορος δὲν ἔχει δικαίωμα ἀποζημιώσεως ἂν, πρὶν τῆς ληξέως τῆς τετραμηνίας, δι' ἣν προεπλήρωσε, λάβῃ τὰ ἐμπορεύματά του ἢ μέρος αὐτῶν ἀπὸ τὸ ἀποταμιευτικὸν κατάστημα.

Άρθρ. 73.

Ὅταν τις θέλῃ νὰ διαμετακομίσῃ ἐμπορεύματα ἀπὸ ἓν εἰς ἄλλο ἀποταμιευτικὸν κατάστημα, ὀφεί νὰ δώτῃ ἐγγύησιν, ὅτι θέλει φέρει ἀπόδειξιν τῆς ἀποταμιεύσεως αὐτῶν εἰς τὸ κατάστημα εἰς τὸ ὁποῖον τὰ στέλλει. Τοῦ του γενομένου ὁ προϊστάμενος τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς καὶ ὁ τῆς διαμετακομίσεως ἐπισκέπτονται αὐτὰ καὶ ἐφοδιαζοῦν τὸν ἔμπορον μὲ διαβατήριον διαλαμβάνον ἀκριβῶς τὸ εἶδος τῶν διαμετακομιζομένων ἐμπορευμάτων, τὸ ποσὸν καὶ τὸ ποῖόν αὐτῶν (βάρος, ἀριθμὸν ἢ μέτρον). ἔτι δὲ καὶ τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἐτέθησαν τὸ πρῶτον εἰς ἀποταμιευτικὸν κατάστημα. Ἐὰν δὲ περιέχωνται εἰς δοχεῖα ἐπιδεικτικὰ σφραγίσεως, σφραγίζονται ἀπὸ τὴν τελωνιακὴν ἀρχήν.

Άρθρ. 74.

Ὅταν φθάσωσιν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον, ὁ ἐπιστάτης τοῦ ἐκεί ἀποταμιευτικοῦ καταστήματος καὶ ἡ τελωνιακὴ ἀρχὴ ὀφείλου νὰ παρατηρήσωσιν ἂν αἱ σφραγίδες, τὰ δοχεῖα, ἢ ἄλλα περικαλύμματα εἶναι εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν, ὡς δὲν ὑπάρχει ὑπόνοια ἀραιορέσεως. Ἄν τοιαύτη ὑπόνοια ὑπάρχῃ, ἢ ἂν τὰ κιβώτια, δεσμοὶ, ἢ δοχεῖα εἶναι ἀσφραγίστα, ὀφείλου νὰ ἐξετάζωσι τὰ περιεχόμενα ἐν αὐτοῖς ἐμπορεύματα, καὶ νὰ παραβάλλωσιν αὐτὰ μὲ τὸ διαβατήριον. Ἄν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν διαφόρων τούτων ἐξετάσεων ἔχῃ καλῶς, αἱ εἰς ἡμέρας ἀρχαὶ ἐκδίδουσιν ἀπόδειξιν τῆς νέας ἀποταμιεύσεως, τὴν ὁποῖαν προσυπογράφουν ἀμρότεροι, καὶ τὴν ὁποῖαν ὁ ἔμπορος παρουσιάζει εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ καταστήματος, ἀπὸ τὸ ὁποῖον εἶχε λάβει τὰ ἐμπορεύματα, καὶ οὕτω λύεται ἡ τὴν ὁποῖαν εἶχε δώσει ἐγγύησις.

Ἐὰν ἐμπορεύματά τινα λείπουν, εἰ μὲν ἢ ἔλλειψις εἶναι ἐκ τῶν ἐσφραγισμένων κιβωτίων, δοχείων ἢ δεσμῶν, τὰ ἐλλείποντα ὑποβάλλονται εἰς ὀκταπλοῦν πάντοτε εἰσαγωγῆς τελώνιον, εἰ δὲ ἐκ τῶν ἀσφραγίστων, τότε εἰ μὲν ὁ ἐπιστάτης τῆς διαμετακομίσεως ἢ ἡ τελωνιακὴ ἀρχὴ εἰδοποιήθησαν περὶ τῆς ἐλλείψεως ταύτης; παρὰ

τοῦ ἐμποροῦ, ἢ τοῦ κομιστοῦ, πρὶν ἢ ἀρχίσῃ ἡ ἐξετάσις, ὑποβάλλονται εἰς ἀπλοῦν τελώνιον, ἢ δὲ ἢ ῥηθεῖσα εἰδοποιήσις δὲν ἔγεινεν, εἰς ἐξαπλοῦν.

Ἐὰν εὐρεθῶσι πλεονέστερα, ἢ ἄλλα παρὰ τὰ ἐν τῷ διαβατηρίῳ διαλαμβανόμενα ἐμπορεύματα, ὑποβάλλονται αὐτὰ εἰς ὀκταπλοῦν ἐξαγωγῆς τελώνιον, ἂν εὐρέθησαν εἰς ἐσφραγισμένα κιβώτια, δοχεῖα, ἢ δεσμοὶ εἰς ἐξαπλοῦν δὲ, ἂν εἰς ἀσφραγίστα.

Τὴν περὶ μετακομίσεως ἐμπορευμάτων δοθεῖσαν ἐγγύησιν ἐπιβαρυνουσι μόνον τὰ διὰ τὰ ἐλλείποντα τυχὸν πληρωθησόμενα τέλη.

Άρθρ. 75.

Ἐὰν, ἀντὶ νὰ θέσῃ πάλιν τὰ ἐμπορεύματα εἰς τὸ ἀποταμιευτικὸν κατάστημα τοῦ τόπου, ὅπου τὰ μετέφερε, προτιμᾷ ὁ ἔμπορος νὰ τὰ εἰσάξῃ ἀμέσως πρὸς ἀνάλωσιν ἐντὸς τοῦ Κράτους, πληρόνει τὸ κανονισμένον τελώνιον εἰσαγωγῆς, καὶ λαμβάνων τὸ σύνθετος διπλότυπον ἀποδεικτικὸν τῆς πληρωμῆς, φέρει αὐτὸ εἰς τὸ ἀποταμιευτικὸν κατάστημα, ὅπου εἶχε δώσει ἐγγύησιν, ἥτις τοιοῦτοτρόπως λύεται.

Άρθρ. 76.

Ἐὰν ἐντὸς τριῶν μηνῶν δὲν παρουσιάσῃ ἡ ἀπόδειξις τῆς ἀποταμιεύσεως τῶν ἐμπορευμάτων εἰς τὸ κατάστημα τοῦ τόπου, ὅπου μετεφέρθησαν ταῦτα, ἢ ἀποδεικτικὸν τῆς πληρωμῆς τοῦ τῆς εἰσαγωγῆς τελωνίου, υποχρεοῦται ὁ ἔμπορος ἀλληλεγγύως μετὰ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ νὰ πληρώσῃ τὸ τελώνιον τῆς εἰσαγωγῆς.

Άρθρ. 77.

Ἐὰν ἐν διαστήματι τριῶν ἄλλων μηνῶν φέρῃ ὁ ἔμπορος τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀπαιτούμενην ἀπόδειξιν, καὶ προσαρτῇ πρὸς τούτοις ἀξιπίστους ἀποδείξεις περὶ τῶν ἐξ ἀνωτέρας δυνάμειως περιστατικῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ἐμποδίσθη νὰ τὴν φέρῃ ἐμπροθέσμως, ἀποδίδεται εἰς αὐτὸν τὸ πληρωθὲν τέλος.

Άρθρ. 78.

Λογίζεται πάντοτε ὑπὲρ τοῦ ἐμποροῦ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ χρόνου τὸ ὁποῖον τυχὸν μένει πρὸς συμπλήρωσιν τῆς τετραμηνίας, διὰ τὴν ὁποῖαν ἤδη προεπλήρωσε τὸ δικαίωμα, καὶ ἐντὸς τῆς ὁποίας γίνεται ἢ ἀπὸ ἓν εἰς ἄλλο ἀποταμιευτικὸν κατάστημα διαμετακομίσις τῶν ἐμπορευμάτων.

Ἡ δὲ νέα τετραμηνία ἀρχίζει εἰς τὸ νέον κατάστημα, ἀπ' ἧς ἡμέρας συμπληρωθῇ ἡ πρώτη.

Άρθρ. 79.

Ὅσάκις ἐμπορεύματα ἐξάγονται ἐκ τοῦ ἀποταμιευτικοῦ καταστήματος ἐξαρουάζονται αἱ περὶ ἐξαγωγῆς ἐν γένει διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου.

Πρὸς τούτοις ὁσάκις ἐξαγωγή γίνεται διὰ θαλάσσης, ὀφείλει ὁ ἔμπορος νὰ παραδώσῃ εἰς τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν ἐν ἀντίτυπον τῆς φορτωτικῆς του ὑπογεγραμ-

μένον ἀπὸ τὸν πλοίαρχον, ὅστις παρέλαβε τὰ ἐμπορεύματα εἰς τὸ πλοῖόν του. Τὸ ἔγγραφον τοῦτο θεωρηθὲν ἀπὸ τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν, παραδίδεται εἰς τὸν τῆς διαμετακομίσεως ἐπιστάτην, ὡς ἀναγόμενον εἰς τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα τῆς διαχειρίσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 80.

Ὅταν ἔμπορος θελήσῃ νὰ εἰσάξῃ πρὸς κατανάλωσιν ὅλα τὰ εἰς τὸ ἀποταμιευτικὸν κατάστημα εὐρισκόμενα ἐμπορεύματα, ἢ μέρος αὐτῶν χρεωστῆι νὰ κάμῃ τὴν αἴτησίν του ἔγγραφως, σημειῶν λεπτομερῶς τὰ εἶδη, τὸ ποσὸν καὶ ποιὸν αὐτῶν (μέτρων ἢ βάρων:).

Ἡ αἴτησις αὕτη γίνεται πρὸς τὸν προϊστάμενον τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, καὶ οὗτος τὴν διευθύνει πρὸς τὸν τοῦ καταστήματος τῆς ἀποταμιεύσεως συνενούμενον. Δὲ ἀμφότεροι δίδουν τὴν ἀδειαν ἐπιτηροῦντες διὰ τὸ ἐξαχθῶσι μόνον τὰ ζητούμενα ἐμπορεύματα, περὶ τῶν ὁποίων γίνονται αἱ ἀνήκουσαι ἔγγραφαί εἰς τ' ἀρμόδια βιβλία καὶ τοῦ καταστήματος τῆς ἀποταμιεύσεως καὶ τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς.

B'. Διαμετακομίσεις.

Ἄρθρ. 81.

Συγχωρεῖται διὰ τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Κράτους ἡ διαμετακομίσις ξένων ἐμπορευμάτων διὰ μόνων τῶν τελωνείων ἢ ὑποτελωνείων, τὰ ὁποῖα δι' εἰδικῶν Διαταγμάτων θέλουν προσδιορισθῆ.

Ἄρθρ. 82.

Ὅστις θέλει νὰ κάμῃ χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τῆς διαμετακομίσεως, δίδει εἰς τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν διασάφησιν τῶν διαμετακομισθησομένων ἐμπορευμάτων κατὰ τὸ ἄρθρον 66. Πᾶσα διαφορὰ μεταξὺ τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῆς διασαφήσεως τιμωρεῖται κατὰ τὸ ἄρθρον 67· ἡ δὲ ὑγειονομικὴ ἀρχὴ ἔχει καὶ ἐνταῦθα τὰ διὰ τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ παρόντος Νόμου ἐπιβεβλημένα εἰς αὐτὴν καθήκοντα.

Ἄρθρ. 83.

Ὅταν τὰ ἐμπορεύματα εἰσάγονται πρὸς διαμετακομίσις, ἐφοδιάζεται ὁ ἔμπορος κατὰ τὸ ἄρθρον 73, με διαβατήριον περιέχον λεπτομερῆ σημειώσεις τῶν μεταφερομένων εἰδῶν, τὰ ὁποῖα ἂν ᾖναι ἐπιδικτικὰ σφραγίσεως, σφραγίζονται. Δίδει δὲ ὁ ἔμπορος καὶ ἐγγυήσιν ὅτι θέλει φέρει ἀπόδειξιν τοῦ τελωνείου ἢ ὑποτελωνείου, δι' οὗ ἐξάγονται, περὶ τῆς ἐξαγωγῆς αὐτῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους, ἢ ἀπόδειξιν τοῦ ἀποταμιευτικοῦ καταστήματος περὶ τῆς ἐκεῖ ἀποταμιεύσεώς των.

Ἄρθρ. 84.

Ὅταν τὰ ἐμπορεύματα ρηθῶσιν εἰς τὸ τελωνεῖον ἢ ὑποτελωνεῖον, δι' οὗ ἐξάγονται, ἢ ἐκεῖ τελωνιακὴ ἀρχὴ, ἀφοῦ, κατὰ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 74 ὠρισμένας περιπτώσεις, θεωρήσῃ καὶ εὖρει αὐτὰ σύμφωνα μὲ τὰ εἰς τὸ διαβατήριον διαλαμβανόμενα, σημειοῖ τὴν πρᾶξίν τῆς

εἰς αὐτὸ, ἐκδίδει τὴν πρὸς ἄρσιν τῆς δουλείας παρὰ τοῦ ἐμπόρου ἐγγυήσεως πιστοποιήσιν, καὶ ἐγχειρίζει ἀμρότερα ἔγγραφα εἰς τὴν λιμενικὴν ἀρχὴν, ἐὰν ἡ ἐξαγωγὴ γίνεταί διὰ θαλάσσης, ἢ εἰς τὴν ὑγειονομικὴν, ἐὰν ἡ ἐξαγωγὴ γίνεταί διὰ ξηρᾶς· αἱ δὲ ἀρχαὶ αὗται, αἰτινες θέλουν πάντοτε προειδοποιεῖσθαι περὶ τῆς γενησομένης ἐπισκέψεως, διὰ τὸ παρευρεθῶσιν, ἂν τὸ κρινῶσιν ἀναγκαῖοι, τὴν ἐθεωρήθη καὶ τὴν ἐγχειρίζουν πρὸς οἱς ἀνήκει.

Ἄρθρ. 85.

Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἀπαραλλάκτως καὶ ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων, τὰ ὁποῖα διαμετακομισθέντα ἀποτιθενται εἰς ἀποταμιευτικὸν κατάστημα, μὲ μόνην τὴν διαφορὴν, ὅτι οἱ ἐκεῖ προϊστάμενοι τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς ἐκδίδουν τὴν κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον πιστοποιήσιν, ἀμα φθάσῃ τὰ ἐμπορεύματα, καὶ τεθῶσιν εἰς τὸ ἀποταμιευτικὸν κατάστημα, χωρὶς νὰ περιμείνωσι τὴν ἐξαγωγὴν αὐτῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους.

Ἄρθρ. 86.

Ἐὰν εἰς τὰς γενομένας ἐπισκέψεις τῶν διαμετακομιζομένων ἐμπορευμάτων εὕρωσιν αἱ τελωνιακαὶ ἀρχαὶ διαφορὰς περὶ τὸ εἶδος, τὸ ποσὸν ἢ ποιὸν αὐτῶν, ἐνεργοῦνται τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 74 διατεταχμένα.

Ἄρθρ. 87.

Ὡς πρὸς τὴν προεσμίαν τῆς παρουσιάσεως τοῦ πιστοποιητικοῦ περὶ τοῦ ὅτι τὰ διαμετακομιζόμενα ἐμπορεύματα ἐξήχθησαν ἐκ τοῦ Κράτους, ἢ ἐτέθησαν εἰς τὸ ἀποταμιευτικὸν κατάστημα, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὰς συνεπεῖας τῆς μὴ παρουσιάσεως, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 74, 76 καὶ 77.

ΚΕΦΑΛ. Θ'.

Γενικαὶ διατάξεις ἐφαρμοζόμεναι ἐπὶ εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς, διὰ θαλάσσης καὶ διὰ ξηρᾶς.

Ἄρθρ. 88.

Πᾶσα εἰσαγωγὴ ἢ ἐξαγωγὴ ἐμπορευμάτων, ἢ ἀπλῆ ἀποβίβασις εἰς τὴν ξηρὰν, ἢ ἐπιβίβασις εἰς τὸ πλοῖον πρέπει νὰ γίνηται ἐν γνώσει καὶ μὲ γραπτὴν ἀδειαν τῶν προϊσταμένων τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς διὰ τῶν διωρισμένων ὥσεων καὶ εἰς τὰς διωρισμένας ὥρας· ἄλλως, θεωρεῖται ὡς λαθρεμπόριον καὶ ὑποβάλλεται τὸ ἐμπόρευμα εἰς ὀκταπλοῦν τελώνιον.

Εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν ὑποβάλλεται, καθόσον ὁ παρῶν Νόμος δὲν ὀρίζει ῥητῶς ἄλλως πως, καὶ ὅστις ἤθελε καθ' ὁποιονδήποτε ἄλλον τρόπον στερῆσαι δολίως τὸ δημόσιον τῶν ὀφειλομένων τελῶν.

Ἐὰν εἶναι ἐκ τῶν ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς ἐλευθέρων τέλους ἐμπορευμάτων ἐπιβάλλεται πρόστιμον 5—100 δραχμῶν.

Ἄρθρ. 89.

Ὅστις ἐκ τῶν πλοίαρχων, κυβερνητῶν, ἐμπόρων ἢ

ἀγωγιατῶν παραβαίνει τὰ ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἄρθροις ὀρισθέντα περὶ ἀκριβοῦς δηλώσεως τῶν εἰσαγομένων ἢ ἐξαγομένων ἐμπορευμάτων τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον δραχμῶν 5—100, ἂν τὰ ἐμπορεύματα εἶναι ἐκ τῶν ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς ἢ ἐξαγωγῆς ἐλευθέρων τελωνίου.

Ἄρθρ. 90.

Ἐὰν πλοίαρχοι ἢ κυβερνήται, ἔμποροι, ἢ ἀγωγιάται ὀφείλοντες νὰ ὑπογράψωσιν εἰς βιβλίον ἢ εἰς τὰς διδομένας ἀπ' αὐτοῦς δηλώσεις ἢ διασαφίσεις, δὲν ἠξίωσιν νὰ γράψωσι, προσκαλεῖται παρὰ τῶν ἰδίων τρίτος τις γνωρίζων νὰ γράφῃ, καὶ ὑπογραφεῖ ἀντ' αὐτῶν. Οἱ προϊστάμενοι τῶν τελωνιακῶν ἀρχῶν ὑγειονόμοι καὶ λοιποὶ ὑπάλληλοι, οἵτινες ἤθελον παρελθεῖν δηλώσιν ἢ διασαφίσειν ἄνευ τῆς ἀταιτουμένης ὑπογραφῆς, ὑποβάλλονται εἰς πρόστιμον δραχ. 25—100, ἐκτὸς περαιτέρω ποινικῆς καταδιώξεως, ἂν ὑπάρχῃ πρὸς τοῦτο λόγος.

Ἄρθρ. 91.

Τὸ λαθρεμπόριον δὲν τιμωρεῖται εἰμὴ ὅταν ἀνακαλυφθῇ ἐπ' αὐτοφώρῳ.

Ἄρθρ. 92.

Αἱ διὰ τοῦ παρόντος Νόμου ἐπιβαλλόμεναι χρηματικαὶ ποιναὶ εἰς πράξεις δι' ὧν θέλει τις νὰ στερήσῃ δολίως τὸ δημόσιον τῶν ὀφειλομένων αὐτῷ τελῶν ἐκτὸς τῶν εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ ἀγωγιάτην προσωπικῶς ἐπιβαλλομένων χρηματικῶν ποινῶν, δύνανται νὰ λημβάνωνται ἐκ τῆς ἀξίας τοῦ ἐπ' αὐτοφώρῳ κατασχεθέντος ἐμπορεύματος· οὐχ' ἦττον ὅμως εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπεχρεοὶ πρὸς ἀπότισιν αὐτῶν ὅλοι οἱ συναίτιοι, ἂν καὶ ἤθελον ἐγκαταλείψει τὸ ἐμπόρευμα.

Ἄρθρ. 93.

Οἱ κύριοι τῶν ἐμπορευμάτων εἶναι πάντοτε ὑπεύθυνοι καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου καταγινωσκομένας χρηματικὰς ποινὰς, τὰ δικαιώματα καὶ ἐξόδα διὰ τὰ; πράξεις τῶν ἐπιτροπῶν, παραγγελιοδόχων, ὑπηρετῶν καὶ ἐν γένει τῶν ἐνεργούντων ἐξ ὀνόματος ἢ διὰ λογαριασμὸν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 94.

Εἰς τὰς ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ προβλεπομένας περὶ τὰς αἱ τῶν λαθρεμπορίων ποινὰς καὶ τὰ πρόστιμα ἐπιβάλλονται εἰς τοὺς ἰδιώτας παρὰ τῶν ἀρμοδίων τελωνιακῶν ἀρχῶν, ἢ ἂν αὗται παραλείψωσι τὴν καταψήφισιν τῆς ποινῆς, ἐπιβάλλεται αὕτη παρὰ τῶν προϊσταμένων ἀρχῶν. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν τελωνιακῶν ἀρχῶν ἐπιτρέπεται ἔρσει ἐνώπιον τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας κατὰ τὰ κατωτέρω ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ ὀρισθησόμενα. Αἱ κατὰ τῶν ὑπαλλήλων χρηματικαὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται παρὰ τῶν ἀμέσως προϊσταμένων ἀρχῶν, αἵτινες χρεωστοῦν ν' ἀναφέρωσιν ἀμέσως πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἥτις δύναται νὰ ἐγκρίνῃ, ἐλαττώσῃ, αὐξήσῃ ἢ ἀπορ-

ρίψῃ τὴν ποινὴν. Δύναται δὲ νὰ ἐπιβάλλῃ καὶ αὕτη τὸ πρόστιμον αὐτεπαγγέλτως.

ΚΕΦΑΛ. Γ.

Περὶ τῶν εἰς τὰ τελωνεῖα μενόντων ἀζητήτων πραγμάτων.

Ἄρθρ. 95.

Εἰς τὸ ἀποταμιευτικὸν κατάστημα, καὶ ὅπου τοιοῦτον δὲν ὑπάρχει, εἰς τὸ τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, παρακατατίθενται τὰ ἐμπορεύματα, ὅσα δὲν παρουσιάζεται οὐδεὶς νὰ παραλάβῃ ἐντὸς δύο ἐβδομάδων ἀπὸ τῆς ἐκφορτώσεως των, φυλάττονται δι' ἕξ μῆνας ἀπὸ τῆς παραλαβῆς των, ἐντὸς τῶν ὁποίων, ὅστις παρουσιάσει τοὺς τίτλους τοῦ ἐπ' αὐτῶν δικαιώματος, τοῦ δύναται νὰ τὰ λάβῃ, πληρόνων τὸ τέλος τῆς ἀποταμιεύσεως, κατὰ τὸ ἄρθρον 62· ὡς καὶ τὰ γενόμενα ἐξόδα τῆς διατηρήσεως.

Ἄρθρ. 96.

Μετὰ δύο ἐτέρας ἐβδομάδας ἀπὸ τῆς καταθέσεως των εἰς τὸ ἀποταμιευτικὸν κατάστημα ἢ εἰς τὸ τελωνεῖον, τοιχοκολλᾶται εἰς τὴν θύραν τῶν καταστημάτων τούτων, δημοσιεύεται δὲ καὶ διὰ τῆς παρὰ τῆς Κυβερνήσεως προσδιορισμένης διὰ τὰς ἀγγελίας ἐφημερίδος, δημοσίησις διαλαμβάνουσα τὸ εἶδος τῶν ἐμπορευμάτων, τὰ δοχεῖα ἐν οἷς περιέχονται, τὰ ἐπὶ τούτων σημεῖα, τὸ ὄνομα τοῦ πλοίαρχου καὶ τοῦ πλοίου δι' οὗ μετεκομίσθησαν, ἢ τοῦ ἀγωγιάτου, τὸ μέρος ὅθεν ἐπεσβάσθησαν τὰ ἐμπορεύματα, καὶ ὅσα ἄλλα χαρακτηριστικὰ δύνανται νὰ ὀδηγήσωσιν εἰς τὴν εὔρεσιν τοῦ κυρίου αὐτῶν.

Ἄρθρ. 97.

Μετὰ παρέλευσιν ἕξ μηνῶν καὶ μιᾶς ἡμέρας ἀπὸ τῆς τοιχοκολλήσεως, ἐὰν κανεὶς ἔχων δικαίωμα εἰς τὴν παραλαβὴν αὐτῶν δὲν τὰ ζητήσῃ, ἐκποιῶνται ἐπὶ δημοπρασίας, καὶ τὸ τίμημα αὐτῶν εἰσάγεται εἰς τὸ ταμεῖον, ὃ δὲ κύριος τοῦ ἐμπορεύματος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λάβῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα ἐντὸς τριῶν ἡμέρων ἀπὸ τῆς τοιχοκολλήσεως.

Ἄρθρ. 98.

Ἄνισως ὑπόκεινται εἰς φθορὰν, ἐκποιῶνται καὶ πρὸ τῶν ἕξ μηνῶν, ἅμα ἢ χρεῖα τὸ καλέσει, ἀλλὰ πάντοτε μέχρι τῆς ἀνωτέρω ὀριθίσσης τριετίας, ἔχει τὸ δικαίωμα ὁ ἀναγνωρισθεὶς κύριος αὐτῶν νὰ λάβῃ τὸ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως προῖον, ἐκπιπτομένου τοῦ δικαιώματος τῆς ἀποταμιεύσεως δι' ὅσον καιρὸν ἔμειναν παρακατατεθειμένα, ἔτι δὲ καὶ τοῦ τελωνίου τῆς εἰσαγωγῆς καὶ τῶν τῆς δημοπρασίας καὶ λοιπῶν ἐξόδων.

Ἄρθρ. 99.

Ἡ δημοπρασία προκρίττεται δι' εἰδοποιήσεως τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, δημοσιευομένης παρὰ τοῦ διοικητοῦ εἰς ὅλους τοὺς ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν του δημοῦ· ἐκτε-

λείται δὲ ὀκτὼ ἡμέρας μετὰ τὴν δημοσίευσιν παρὰ τοῦ προϊσταμένου τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς παρουσία τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, ἢ, ἐν ἐλλείψει τοιαύτης, παρουσία τῆς δημοτικῆς, κατὰ τὰ εἰς τὴν πολιτικὴν δικονομίαν περὶ δημοπρασιῶν ὀρισμέναι. Εἰς τὰς μεγάλας ἐμπορικὰς πόλεις, τὰς ὡς τοιαύτας παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀναγνωρισθσομένης δι' ἐπισήμου πράξεως, ἀρκεῖ νὰ γίνῃ ἢ δημοσίευσις τῆς προκηρύξεως τῆς δημοπρασίας ἐντὸς αὐτῶν μόνον.

ΚΕΦΑΛ. ΙΑ΄.

Περὶ κατασχέσεως ἐμπορευμάτων ἐπὶ λαθρεμπορίῳ,
ἢ παραβάσεως τῶν τελωνιακῶν
κανονισμῶν.

Ἄρθρ. 100.

Πᾶν ἐμπόρευμα ἐπιβιβαζόμενον εἰς πλοῖον ἢ ἀποβιβαζόμενον εἰς μέρη ὅπου δὲν ὑπάρχουν τελωνιακὰ καταστήματα, ἢ ἀπὸ θέσεις μὴ οὐσας διωρισμένας δι' ἐπιβίβασιν ἢ ἀποβίβασιν ἐμπορευμάτων, ἢ ἀπὸ θέσεις μὴ ἀπαγορευόμενας μὲν, ἀλλ' ἄνευ γραπτῆς ἀδείας τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, ἢ εἰς ὥρας μὴ ἐπιτετραμμένας, ἢ μὲ πλαστὰ ἔγγραφα, καθὼς καὶ ὅ,τι δῆποτε ὑποκείμενον εἰς τελῶνιον, τὸ ὅποιον ἤθελεν εὑρεθῆ κεκρυμμένον εἰς τὰ ἐνδύματά τινος ἐξερχομένου ἀπὸ πλοῖον ἢ εἰσερχομένου, συλλαμβάνεται καὶ φέρεται ὡς λαθρεμπόριον εἰς τὸ πλησιέστερον τελωνιακὸν κατάστημα.

Ἄρθρ. 101.

Ὅστις εἴτε φύλαξ τελωνιακός, εἴτε ὑπάλληλος τοιοῦτος, ἢ ἄλλης τινὸς ἀρχῆς, εἴτε καὶ ιδιώτης, παρατηρήσει τινὰ ἀποπειρώμενον νὰ εἰσάξῃ ἢ ἐξάξῃ λαθραίως πρᾶγμα ὑποκείμενον εἰς πληρωμὴν τελωνίου, ὀφείλει νὰ τὸν καταδιώξῃ καὶ νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν συνδρομὴν τῆς τε ἐνόπλου δυνάμεως καὶ τῶν παρατυχόντων ιδιωτῶν πρὸς κατάσχεσιν τοῦ λαθρεμπορευομένου πράγματος.

Ἄρθρ. 102.

Ἄμα κομισθῇ τὸ συλληφθὲν πρᾶγμα εἰς τὸ τελωνιακὸν κατάστημα, συντάσσεται παρὰ τοῦ ἐπιστάτου πρωτόκολλον, εἰς τὸ ὅποιον ἐκτίθενται ἐν ἀκριβείᾳ ὅλα τὰ περιστατικά, τὰ ὅποια βεβαιούσιν, ὅτι τὸ προκείμενον πρᾶγμα εἰσῆγето ἢ ἐξήγето λαθραίως.

Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο ὑπογράφουν οἱ συλλαβόντες τὸ πρᾶγμα, οἱ λοιποὶ τυχὸν μάρτυρες τοῦ συμβάντος καὶ ὁ ἐπιστάτης. Τοιαῦτα πρωτόκολλα δύναται νὰ συντάξῃ πᾶς τελωνιακὸς ὑπάλληλος, ἐκτὸς τῶν φυλάκων· ἔχουν δὲ ταῦτα ἰσχὺν ἐνόσω δὲν προσβληθῶσιν ὡς πλαστὰ.

Ἄρθρ. 103.

Ἐὰν ἐκείνοι, οἵτινες μετέφερον τὸ πρᾶγμα ἦναι παρόντες, προσκαλοῦνται νὰ προτείνωσι τὰ δικαιολογή-

ματὰ των καὶ νὰ ὑπογράψωσι τὸ πρωτόκολλον· ἀρνούμενων δὲ τούτων, γίνεται μνεία εἰς τὸ πρωτόκολλον. Τὰ παρ' αὐτῶν προταθέντα τυχὸν δικαιολογήματα ἐκτίθενται παραπόδας τοῦ πρωτοκόλλου καὶ ὑπογράφονται.

Ἄρθρ. 104.

Ὁ προϊστάμενος τοῦ τελωνιακοῦ καταστήματος λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὸ πρωτόκολλον τῆς κατασχέσεως καὶ τὰ δικαιολογήματα τοῦ μεταφέροντος τὸ πρᾶγμα ἀποφασίζει περὶ τῆς πληρωμῆς τῆς χρηματικῆς ποινῆς.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης τοῦ ἐπιστάτου τοῦ τελωνείου γίνεται προσφυγὴ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, τῆς ὁποίας ἡ ἀπόφασις εἶναι ὀριστικὴ καὶ τελεσίδικος. Ταῦτα δὲ ἰσχύουν μέχρις οὗ κανονισθῶσιν ἄλλως πῶς τὰ περὶ ἐκδικάσεως τῶν λαθρεμπορίων καὶ τῶν παραβάσεων τῶν τελωνιακῶν κανονισμῶν.

Ἄρθρ. 105.

Τὸ κατασχθεὲν πρᾶγμα κρατεῖται εἰς τὸ κατάστημα τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, μέχρις οὗ πληρωθῇ ἡ χρηματικὴ ποινὴ, ἢ ἀποφρασιθῇ ἢ ἀπόδοσίς του παρὰ τῆς ἀρμοδίας ἀνωτέρας ἀρχῆς, ἐν περιπτώσει προσφυγῆς εἰς αὐτήν.

Δύναται δὲ νὰ παραδοθῇ καὶ πρότερον, ἐὰν ἤθελε προσερχθῇ ἀξιοχρεὼς ἐγγύησις, τὴν ὁποίαν ἡ τελωνιακὴ ἀρχὴ ἤθελε δεχθῆ ὡς τοιαύτην ὑπὸ εὐθύνην τῆς.

Ἄρθρ. 106.

Ὅταν ὁ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὑπόχρεως νὰ πληρῶσῃ δὲν εἶναι γνωστός, ἢ ἀποποιῆται νὰ πληρῶσῃ ἀμέσως τὸ τελῶνιον καὶ τὴν ποινὴν, πωλεῖται τὸ κατασχθεὲν ἐπὶ δημοπρασίας, καὶ λαμβάνονται ἐκ τοῦ πλειστηριάσματος τὰ ὀφειλόμενα, κατὰ τὰ ἄρθρα 97 καὶ 98.

Ἄν δὲ τὸ ἐκπλειστηρίασμα δὲν ἐξαρκῇ διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ποινῆς τοῦ τελωνίου καὶ τῶν γενομένων ἐξόδων, ὑποβάλλονται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐλλείποντος οἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὑπόχρεοι, εἴτε εἶναι ἤδη οὔτοι, ἢ γίνουιν κατόπιν γνωστοί. Ἐὰν δὲ τὸ τίμημα ὑπερβαίνη τὰ ὀφειλόμενα, ἀποδίδεται τὸ περίσσευμα εἰς ὄντινα φέρει, ἐντὸς δύο ἐτῶν, ἀξιοπίστους ἀποδείξεις τοῦ ἐπὶ τοῦ πράγματος δικαιώματός του.

Ἄρθρ. 107

Κατὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι κεφαλαίῳ διαγεγραμμένα ἐνεργοῦν αἱ τελωνιακαὶ ἀρχαί, ὡςάκις διὰ τῶν ἐπισκέψεων καὶ ἐξετάσεών των ἀνακαλύψωσι παραβάσεις τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου τιμωρουμένης μὲ χρηματικὴν ποινήν.

ΚΕΦΑΛ. ΙΒ΄.

Περὶ καταμηνύσεων λαθρεμπορίων καὶ ἄλλων παραβάσεων τῶν τελωνιακῶν κανονισμῶν.

Α΄. Ἐναντίον ιδιωτῶν.

Ἄρθρ. 108.

Εἰς πᾶσαν περίστασιν καθ' ἣν λιμενικὴ, ὑγειονομικὴ,

δημοτική ή άλλη τις αρχή ήθελεν όπωσδήποτε λάβει γνώσιν ή ύπονοιαν ένεργουμένης τινός λαθρεμπορεύσεως, παραβάσεως τών τελωνιακών κανονισμών, ή όποιασδήποτε άλλης καταχρήσεως, όφείλει νά καταμηνύση τās πράξεις ταύτας εις τήν άρμοδίαν τελωνιακήν αρχήν, διά νά πράξη κατά τὰ καθήκοντά της.

Άρθρ. 109.

Έάν εκ τής αναβολής έπίκειται κίνδυνος μη άφανισθώσι τὰ μέσα, τὰ όποια δύνανται ν' άποδειξώσι τήν καταδιωκτέαν πράξιν, όφείλει ή λαβούσα γνώσιν τούτων αρχή νά συντάξη άμέσως περι αυτών τακτικόν πρωτόκολλον, τὸ όποίον παραδίδει εις τὸν άρμόδιον τελωνιακόν έπιστάτην.

Άρθρ. 110.

Έάν ιδιώτης λάβη τοιαύτας ύπονοίας αναφέρεται εις τήν πλησιεστέραν τελωνιακήν αρχήν διά νά ενεργήσῃ τὰ κατά Νόμον. Έάν έπίκειται εκ τούτου κίνδυνος ως εκ τής αναβολής. και ύπάρχη πλησιεστέρα άλλη τις αρχή, αναφέρεται εις ταύτην, ήτις όφείλει άνευ αναβολής νά πράξη κατά τὸ προηγούμενον άρθρον. Έάν κατ' αὐτὸ δὲν παρέχη άρκετήν ταχύτητα, προςλαμβάνει τὸνλάχιστον δύο άξιοπίστους μάρτυρας πρὸς θεβαίωσιν τών διδομένων, τὰ όποια είναι κίνδυνος μη εξαφανισθώσι.

Β'. Έναντίον τελωνιακών ύπαλλήλων.

Άρθρ. 111.

Όσάκις αρχή τις ή ιδιώτης ανακαλύψῃ κατάχρησιν τελώνου ή άλλου τελωνιακοῦ ύπαλλήλου, ή υπρέτου, καταμηνύει τούτον εις τήν άμέσως άνωτέραν τοῦ καταμηνυομένου αρχήν ή τὸν έπιθεωρητήν. Έάν δὲ ως εκ τής αναβολής τής αὐτοψίας ή τής άκροάσεως μαρτύρων, ή τής θεβαίωσεως περιστατικοῦ τινος, ενδέχεται ν' αποβῇ δύσκολος ή άπόδειξις τής καταχρήσεως, δύναται και πρὸ τής καταμηνύσεως νά επικαλεσθῇ τήν διοικητικὴν αρχήν, ήτις όφείλει άμέσως νά ενεργήσῃ κατά τὸ άρθρον 110.

Άρθρ. 112.

Ό έπιθεωρητής άμα λαθῶν γνώσιν τής καταμηνύσεως επιχειρεῖ διοικητικὴν προανάκρισιν, και αν εκ τής προανακρίσεως λάβῃ εασίμους ύπονοίας τής αληθείας τής καταχρήσεως, παύει τὸν ύπάλληλον άντικαθιστῶν αὐτὸν προσωρινῶς δι' άλλου και αναφέρει εντὸς 24 ὡρῶν εις τήν έπι τών Οικονομικῶν Γραμματεῖαν, πρὸς τήν όποιαν διευθύνει μετὰ ταῦτα και τὰ έγγραφα τής προανακρίσεως, συνοδῶν αὐτὰ μ' εκθεσιν λεπτομερῆ.

Άρθρ. 113.

Η έπι τών Οικονομικῶν Γραμματεία ενεργεῖ τὰ περιαιτέρω κατά τήν άρμοδιότητά της ως πρὸς τήν

προσωρινήν ή τήν όριστικήν. παῦσιν και τήν παραπομπήν εις τὰ δικαστήρια τοῦ καταχραστοῦ ύπαλλήλου.

Άρθρ. 114.

Όταν ή καταμηνύσις λαθρεμπορίου ή άλλης τινός παραβάσεως τών τελωνιακῶν κανονισμῶν ή καταχρήσεως ύπαλλήλου τινός άποδειχθῇ, άφοῦ τὸ δημόσιον λάβῃ τὸ νονομισμένον τελώνιον, ό ιδιώτης ή ό τελωνιακός φύλαξ όστις έκαμε τήν καταμηνύσιν λαμβάνει τὸ τρίτον τής έπιβαλλομένης χρηματικῆς ποινῆς.

ΚΕΦΑΛ. ΙΓ'.

Περὶ εισπράξεως τοῦ τελώνου.

Άρθρ. 115.

Η ύποχρέωσις πρὸς πληρωμὴν τελώνου είναι γενική, έπομένως και τὰ πρὸς χρεῖσιν δημοσίας υπηρεσίας αρχῆς τινος εισαγόμενα έμπορεύματα ύπόκεινται εις αὐτήν. Εξαίρεσις γίνεται μόνον δυνάμει ειδικοῦ Β. Διατάγματος.

Άρθρ. 116.

Πρὶν πληρωθῇ τὸ τελώνιον δὲν συγχωρεῖται νά σηκωθῇ τὸ έμπόρευμα, καθ' όσον δὲν ήθελεν επιτρέπεσθαι προθεσμιαί διά Β. Διαταγμάτων.

Άρθρ. 117.

Έάν έμπροθέσμως δὲν πληρωθῶσι τὰ από έμπορόν τινα ύφειλόμενα, εκτὸς τών άλλων νομίμων καταδιωκτικῶν μέτρων, κρατεῖται από τὰ έμπορεύματα, τὰ όποια ήθελε φέρει μετὰ ταῦτα, όσον μέρος άρκει πρὸς εξόφλησιν τοῦ χρεῖος του. Έάν δὲ ή κράτησις αὐτῆ δὲν άρκέσῃ εις τὸ νά τὸν παρακινήσῃ νά εξοφλήσῃ τὸ χρεῖος του, εκποιούνται έπι δημοπρασίας τὰ κρατηθέντα έμπορεύματα.

Άρθρ. 118.

Διά πᾶσαν εισπραξιν είναι εις χρεῖος νά εκδώσῃ ό προϊστάμενος τής τελωνιακῆς Αρχῆς διπλότυπον άποδεικτικόν προσυπογεγραμμένον από τὸν έλεγκτήν, όπου ύπάρχει τοιοῦτος, εις δὲ τὸ στέλεχος ύπογράφει ό πληρώσας τὸ τελώνιον.

Αν οὔτος δὲν ήξέυρη νά γράψῃ προσκαλεῖται τρίτος τις αλλά δὲν συγχωρεῖται νά ύπογράψῃ αντί τοῦ πληρωτοῦ ό ίδιος προϊστάμενος ή άλλος τις εκ τών ύπαλλήλων τής τελωνιακῆς αρχῆς.

Αί περι τριπλοτύπων και διπλοτύπων εν ισχύϊ διατάξεις εφαρμόζονται καθ' όλα και εις τήν προκειμένην περίπτωσιν.

Άρθρ. 119.

Όσάκις αί παρά τοῦ παρόντος Νόμου επιβαλλόμεναι χρηματικαί ποιναι δὲν φθάνουν τὸν ελάχιστον δρον τών έπανορθωτικῶν χρηματικῶν ποινῶν κατά τὰ άρθρα 12

καὶ 13 τοῦ ποινικοῦ νόμου, θέλουσιν λογιζέσθαι ὡς πρόστιμα.

Γενικοὶ ἴδρυμοί.

Ἄρθρ. 120.

Ὁ ἀπὸ 25 Μαΐου 1842, περὶ ὀργανισμοῦ τῶν τελωνείων τοῦ Κράτους Νόμος ἀκυροῦται, ὡς καὶ αἱ εἰς τὸν παρόντα Νόμον ἀντιβαίνουσαι ἄλλαι μέχρι τοῦδε ἐν ἰσχύϊ τελωνιακαὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 121.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας

ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν αὐτοῦ, ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ Γραμματεῖαι καθ' ὅσον εἰς ἐκάστην ἀνήκει.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 (31) Μαρτίου 1843.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ,
Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΚ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ